

Vörösvári Újság

Werschwarer Zeitung

III. évf. 1. szám

1997. január

Ára: 50 Ft

A TARTALOMBÓL:

- Újévi gondolatok – 1997, a Fiú éve – Körkérdés a képviselő-testület bizottsági elnökeihez és a polgármester asszonyhoz – Felvételi előtt – Asztaltáncoltatás (Miben hisznek a mai fiatalok?) – Marcipán-ünnep (Átadták a Szamos Marcipán Kft. Klapka utcai üzemegységét) – Környezetvédelem: Szemétügy
– Személyes történelmünk: Egy vörösvári zászlós a Don-kanyarban
– Fórum: Egy képviselő véleménye; Gondolkodom. Tehát...? Vagyok...?

Fazekas Mihály

Ének a hosszú télhez

Óh, meddig kell még a nyers szél
Derdűrságát szenvednünk!
Engedd már óh makrancos tél,
Zúzos lárvád elvetnünk!
Vidd el rólunk vad honjába
A mord éjszak tunya seregét;
Hadd láthassuk pompájába
A vidító kikelet egét!

A gembergő természetnek
Engedj egy kis tágulást;
A sok béburkolt életnek
Lágy szellőtől újulást.
A madár hadd csimpalykózzon
A bimbózó csere tetején;
Egy kis fűszál hadd nyújtódzon,
S egy szem harmat
legyen a hegyén.

Akkor mink is megfrissülvén
A tavasz jóvoltából,
S új lélekkel felperdülvén
A suf rekkent zugjából,
A zsendülő természetbe
Vig épekkel ki-kiszaladunk;
S egy-két verset tiszteletbe,
Csak halj meg tél, nekéd is adunk.

Újévi gondolatok

„Hozz ránk vig esztendőt!”

Vigyázzban állunk, kezünkben pezsgővel, és hagyjuk, hogy a Himnusz hangjai szívünkbe varázsolják azt a szívós és makacs érzést, ami összefogja tizenötmillió embertársunkat szerte a világban, akik magyarnak mondják magukat. Hányszor hallottuk már ezt a dallamot, lélekcserélő időkben és dögunalmas muszaj-ünnepélyeken egyaránt, s mégis mindig valahogyan megérint, megsúg valamit, mert minden időkben üzenete van számunkra, s már belénk ivódott, lelünkbe költözött, agyunkba égett, mint számítógép törölhetetlen memóriája.

Most mégis ellenkezem, lázadok, beleszom a pezsgőbe, pofákat vágok, fészkelődöm: nem érdekel! Nem érdekel, hogy ez a Himnusz, unom, idegesít, a könnyökömön jön ki! Mit kellene most éreznem? Olyan marha jó dolog, hogy magyar vagyok? Hiszen ebben az országban már nem lehet élni se! Cserélne velem egy angol, egy francia, egy amerikai? Majd bolond lenne! A mi történelmünk majd ötszáz éve csak kudarcokból, vereségekből, megaláztatásokból áll. Csoda, hogy pesszimisták vagyunk? S állandóan csak a sebeinket nyilatgatjuk? *Morbus hungaricus?*

Rühellem, hogy magyar vagyok! Miért is nem születtem franciának? Mennyivel könnyebb lenne!? Igen, azt hiszem, francia szeretnék lenni! A himnuszuk is milyen lendületes, erőteljes, vérpezsdítő. Bezzeg a magyar! Mint egy temetési ének...

Lassan lecsengenek a Himnusz utolsó hangjai, összegereblyézem szanaszét kuszálódott gondolataimat, s már szégyellem is magam. Tudom, hogy hiába lázadok. A gyermek is sokszor megharagszik édesanyjára, dül-fül, bántja őt, szemtelen. Aztán meg igyekszik gyorsan kibékülni vele, a szavát lesi, szoknyájába fúrja arcát, hízeleg. Hiszen neki köszönheti az életét.

Mit is tehetnék hát? Magyar vagyok. Ez az ország a hazám. A sorsa az én sorsom is. Ha balsors, akkor is.

Koccintunk. Boldog új évet! Boldog új évet Magyarországnak! Boldog új évet, magyarok!

Fogadalomtétel

Az újévi koccintáskor mindenki fogadkozik, hogy új életet kezd, figyelmesebb lesz másokhoz, keményebben fog dolgozni, többet törődik majd a családjával, kerüli a zsíros ételeket, szeretni fogja az emberiséget.

– „Te mit fogadsz meg?” – kérdezi feleségem.

Számítanom kellett volna rá, mégis váratlanul ér a kérdés. Széttárom a kezem: „Nem is tudom... Minek is?... Hülyeség az egész!...”

Aztán mégis napokig ezen gondolkodom...

Mit is kéne megfogadnom? Például ezt: megfogadom, hogy az új évben nem dobok senki üzlete elé kézigránátot, nem lövök be az ablakán rakétavetővel, nem lövöm át a torkát nyilvesszővel, nem ereszek belé golyót egy láda babért. Aztán meg, hogy: nem alapítok részvénytársaságot, hogy kisnyugdíjasok pénzét lenyúljam, és nem jelentek csődöt, miután egy másik cégbe kimentettem a lövét. Nem leszek mézesmázos embertársaimhoz, hogy aztán a hátuk mögött azon mesterkedjek, miként lehetne őket kicsinálni. Nem lépek be egyetlen pártba sem, csak azért, hogy a demokrácia helyett a saját karrieremet építgessem. Nem leszek mások székértelője, annak reményében, hogy előbb-utóbb majd én is felkerülök a szekére. Nem vállalok állami hivatalt csak azért, hogy másokkal packázhassak...

De hát ezt eddig sem tettem. Pedig mennyivel sikeresebb lehetnék...

Félre a tréfával!

József Attila szavai jutnak eszembe:

„Mért legyek én tisztességes? Kiterítenek ügyis!

Mért ne legyek tisztességes? Kiterítenek ügyis!”

Nem rossz program...

Az lesz a legjobb, ha nem fogadok meg semmit. Negyven éve gyűjtögetett hibáimat, gyávaságaimat, rigolyáimat, ostobaságaimat úgysem tudom egy csapásra, egy pezsgős fogadalommal megváltani. Gazember pedig nem leszek. Így aztán a világnak sem nem ártok, sem nem használok különösebben. Mi már így vagyunk megszokva. A világ és én.

Talán már az is valami, hogy elviseljük egymást.

A grófi szérún

Újév napján a szilveszter utáni kábult, másnapos álomból felébredvén az éjjeliszekrényen egy Ady-kötet akad a kezembe. Már nem emlékszem, mikor tettem oda, esténként mindig felhurcolászkok a hálószobába ezt-azt, újságokat, versesköteteket, regényeket, persze aztán legtöbbször csak belelapozok egyikbe-másikba, és rögtön le is ejtem lecsukódó szemhéjam ritmusára.

Kinyitom a könyvet, és nini!, egy jól ismert vers köszön nekem boldog új esztendőt: A grófi szérún. Már általános iskolában is tanultam annak idején, jóval később tanítottam is. Az ismerős sorok a mostani télben egész másként hatnak rám:

„Ne félj, a tél meg fog gyötörni,
Mint máskor, hogyha akar...”

Ajjaj! Ne is említse, tisztelt klasszikus költő úr, tudja az energiaár-emelés: a gáz 19, a villanyáram 25%-kal lesz drágább, és tessék megint a nyakunkon ez a nagy hideg... Már nem is merem megnézni, mennyi maradt a folyószámlámom. Nem is szólva arról, hogy az élelmiszer, a tej, a tejtermékek, a kötelező biztosítás, a közlekedési díjak, a gyógyszerek, a posta... mind-mind egyre csak drágulnak...

„Ne sírj, grófodnak lesz azért
Leánya pénze, bora...”

No hát ezen egy percig sem sírok. Egyszerűen tudomásul veszem, hogy a mai „grófoknak”, akik gomba módra bújnak elő a földből, ez a mostani tél sem probléma, és nem lesz az a következő sem. Tudja, klasszikus költő úr, én a középosztályba tartozom, vagyis inkább kapaszkodom, hogy jobban le ne csússzak. Nincs időm azzal foglalkozni, hogy mit csinálnak felsőbb tizezrek.

„S mégis, amikor jön a reggel
S pernyét fújnak a szelek,
A grófi szérún ott zokog
Egy egész koldus-sereg.”

Tudja, klasszikus költő úr, mennyivel nehezebb volt ezt a verset 10 évvel ezelőtt tanítani? Akkor még nem volt annyi koldus, munkanélküli, hajléktalan... Ma elég, ha a nebuló kimegy az utcára, máris szemléltetve van a vers. Az egész ország egy nagy illusztráció.

„Siratják a semmit, a másét,
– A gróf tán épp agarász –
Érzik titkon, hogy az övék
E bús élet s a kalász.”

Ej, tisztelt klasszikus költő úr, buták ezek a maga szellérei, hogy úgy bögnék. Mit számít egy szérúskert! Elprivatizáltgatták, elsikerdíjazták, eltocsikolták mai grófjaink a talpunk alól a fél országot, mi mégsem sírunk. Úgyszincs beleszólásunk, minek terhelnének fölöslegesen könnyzacskóinkat. Hagyjuk a fenébe az egészet...

Becsukom a könyvet, s megakad a szemem egy ceruzával írt számon a hátsó oldal bal felső sarkában: 30. Harminc kemény forintért vettem annak idején, talán húsz évvel ezelőtt ezt a puha fedelű Ady-összest egy pesti antikváriumban. Hja! Azok a boldog békeidők...

Ma már csak ritkán veszek könyveket.

Kinézek az ablakon. Sűrű pelyhekben hull a hó. Belep mindent. A házakat, a földeket, a szérút, a pernyét, bánatainkat, keserűségünket, félelmeinket...

Új év kezdődik most. Adjunk neki esélyt, hogy szebb legyen, mint az előző volt!

Fogarasy Attila

1997- a Fiú éve

Új évet kezdtünk. Az előző olyan volt, amilyen. Sok mindenért zúgolódtunk, de remélem, mindenkinek volt miért örülnie is. A média szerint az idei sem lesz jobb. A „Tanú” szavaival élve a helyzet fokozódik. Mind gazdasági, mind politikai téren. Tulajdonképpen el is keseredhetnénk. Idén még millecenárium sem lesz, amiért egy kicsit legalább felemelhetnénk lehorgadó fejünket. Egy nagy jubileumra mégis készülhetünk.

Itt az ezredforduló. 2000 karácsonyán Jézus Krisztus születésének 2000 éves évfordulóját ünnepeljük. 2000 év óriási idő. Emberi léptékkel beláthatatlan. De ismert történelmünknek is fele-harmada. II. János Pál pápa 1994 novemberében „A harmadik évezred küszöbén” címmel apostoli körlevelet írt, amelyben meghirdette a nagy Jubileumra való felkészülést. E szerint 1997 a Fiú éve lesz. „Jézus Krisztusé, a világ egyetlen Üdvözítőjéé, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz” (Zsid. 13,8). Jézus ma is az, aki Palasztnában volt 2000 éve. Gyógyítja a betegeket, magához hívja az elfáradt és megtört szívűeket, körbejár, tanít és csodákat tesz. Ma is ezt teszi, ha hagyjuk. Ha befogadjuk, ha engedjük, hogy bennünk is megtegye.

Sokszor az a bajunk, hogy egy gyerekkorunkból megmaradt, gyermeki Jézuskép él bennünk, és ez nem hagyja, hogy felnőtt, érett kép alakuljon ki. Amelyik mentes minden barokkos cirádától, megható, édes érzelemtől. Reális, szilárd és életet formáló. Jézus megismerésében kimondhatatlanul nagy szerepe van a Szentírás felfedezésének. „Megújult érdeklődéssel forduljunk a Szentírás felé”, kér mindannyiunkat a Pápa. Nemcsak a szentmise figyelő hallgatásával, de legyen része otthoni imádságunknak, vezérlője, tanácsadója napi cselekedeteinknek. Nem elég vallásosságunkat fejleszteni, hétköznapijainkat is Jézushoz kell mérni. Még ha ez igen nehéz, és megannyi kudarccal is jár. Az igazi létezés útja ez. Ha nincs összhangban a hétköznapiunk és a vasárnapunk, meghasonlott személyek vagyunk, hamis tanúi Istennek. Pedig a felkészülésünknek „a Jubileum elsődleges céljára kell irányulnia, ami nem más, mint a hit és a keresztények tanúságtételének megerősítése és megszilárdítása”.

Természetesen Jézus megismerése csak közösségben, az egyházban lehetséges, Jézus az a fő, akiben mindannyian egyesülünk. „Ő az egyház feje.” (Kol. 1,18) Őbenne találunk otthont, és őbenne találunk igazán

egymásra. Keresnünk, alakítanunk kell ezt a közösséget, magától nem jön létre. Csak együtt lehetünk keresztények. Részt vállalva egymás szenvedéseiből és örömeiből. Imádkozva és hálát adva egymásért. Ez az összetartozás sokkal könnyebbé teszi a nehézségek elviselését, megsokszorozza örömünket, szebbé teszi ünnepeinket. Csak ez a megoldás az egyre nehezebbre forduló világ gondjaira. Csak így lehetünk reménnyel teli, nem csüggedő, tenni és élni akaró emberek. Csak így kívánhatunk egymásnak jó szívvel boldog új esztendőt.

Dr. Újházy András

Köszönetnyilvánítás

Hálásan köszönjük az 1996. december 23-i „Falukarácsony” vendégeinek – köztük a polgármester asszonynak – a megjelenést; a szereplőknek a vidám, tartalmas előadást; támogatóinknak az anyagi segítséget, valamint a szervezésben segítők munkáját.

Külön köszönjük Pörtléné Herbai Ágnes áldozatos erőfeszítéseit. Közös munkánk a Falukarácsonnyal véget ért. Több éves tevékenysége során külön gondot viselt a gyermekekre, a családok sokirányú igényeire, segítségére. Szomorú szívvel vesszük tudomásul, hogy december 31-ével távoznia kellett a Közösségi Ház éléről. Ismét szegényebbek lettünk egy igaz emberrel.

Kicsiknek és nagyoknak, minden vörösvári családnak ezúton kívánunk testi-lelki kiegyensúlyozottságot, boldog új esztendőt!

(NOE) Nagycsaládosok Országos Egyesülete Pilisvörösvári Csoport

Karácsonyi koncert a zeneiskolában

December 20-án karácsonyi hangversenyt rendezett a Cziffra György Zeneiskola és Művészeti Iskola. A műsor első felében az iskola növendékei mutatták be tudásukat tanárikaik kíséretében. Különösen a fúvósok arattak nagy sikert. Kiemelendő a rézfúvós trió (Lauchsz Balázs, Halmschláger Kristóf és Ziegler Tamás) műsorszám. Ők Joplin Ragtimes című zenedarabját adták elő. A műsor első felét Hoós Sándor igazgató vezényletével az iskola zenekara zárta. Első ízben hallhattuk tőlük Jacob de Haan La Storia című művét. Az izgalmas, érdekes zenedarab előadását a közönség vastappsal jutalmazta. A második részben az iskola művésztanárai szerepeltek.

A legnagyobb közönségsikert itt Berchy József zongoraművész aratta Liszt VI. rapszodiájának előadásával. A koncert végén a zeneiskola növendékei betlehemes játékot mutattak be Hoósné Török Emese betanításában.

A zeneiskola koncertsorozatának következő előadása január 31-én lesz. Ekkor a „Clair Six” magyar klarinét-szextett hangversenyét hallhatja a komolyzenét kedvelő közönség.

F. A.

A zeneiskola zenekara a karácsonyi koncerten

Az ülésteremből jelentjük

Az 1996. december 16-i rendkívüli képviselő-testületi ülésen a képviselők a következő döntéseket hozták:

1 068 000 Ft összegű személyi jellegű pótelőirányzatot biztosítottak a Községgondnokság részére az 1996-os költségvetési évben azzal a kikötéssel, hogy azt tartós bérre az intézmény nem fordíthatja.

A Vörösvár Állattenyésztő Kft. fennálló adótervezésait elengedték, a tartozás fejében felajánlott 36 AK értékű földterületet az Önkormányzat részére elfogadták.

A Fő út melletti ingatlanok bérleti díját egységesen 525 Ft+áfa/m²/hó, a Bányakápolna u. 15. (közért) bérleti díját 262 Ft+áfa/m²/hó, a gázcserelelep (Akácfa köz) havi bérleti díját 12 000 Ft+áfa összegben állapították meg 1997. január 1. napjától.

A képviselők döntöttek az önkormányzati intézmények dolgozói 13. havi illetményének megelőlegezéséről. Az alább felsorolt intézmények részére összesen 4 829 664 Ft-ot biztosítottak az általános tartalék terhére. Az előfinanszírozásként kifizetésre kerülő összeg az 1997. évi költségvetésből levonásra kerül.

Német Nemzetiségi Gimnázium	633 263
Templom Téri Általános Isk.	2 041 167
Német Nemzetiségi Óvoda	600 380
Gráduš Óvoda	185 119
II. sz. Óvoda	565 880
Mutnyánszky Ádám Szakk. Isk.	700 000
Községi Ház	103 855
Összesen:	4 829 664

A képviselők a Szakorvosi Rendelőintézet részére is biztosítottak 2 000 000 Ft előleget a 13. havi illetmény kifizetésére. Az intézménynek az összeget legkésőbb 1997. január 30-ig vissza kell fizetnie az Önkormányzatnak.

A képviselők az OKSB javaslatát elfogadva Fetter Ottóné a Vörösvári Újság szerkesztőbizottságának tagjává választották. (Mint ismeretes, Pörtlé Herbai Ágnes szerkesztőbizottsági tagságáról 1996. december 31-i hatálylალ lemondott.)

A képviselők támogatták dr. Szabó János rendőr alezredes kinevezését a Budaörsi Rendőrkapitányság vezetőjévé, alkalmasnak tartva személyét a feladatára. (Dr. Szabó János 1996. január 1-jétől a kapitányság megbízott vezetőjeként dolgozott. A rendőrségről szóló törvény alapján a rendőrkapitányság vezetőjének kinevezését megelőzően ki kell kérni az illetékességi területén működő települési önkormányzatok képviselő-testületeinek véleményét.)

Határoztak arról, hogy az útépités II. ütemét két részben (II/a, II/b) valósítják meg. Felhatalmazták a polgármestert, hogy a II/a ütemre a Strabaggal 19 500 000 Ft, a II/b ütemre 9 067 723 Ft fix átalányáron kössön szerződést 1996. december 31-ig. Felkérték továbbá a pénzügyi csoportvezetőt az útberuházásokkal kapcsolatos szerződések felülvizsgálatára.

A képviselők módosították az ÁRT szabályozási előírásairól szóló 1993-as rendeletet: a minimális teleknagyságot el nem érő telkek legnagyobb beépítettségét 30%-ban határozták meg. A 400m²-nél kisebb teleknagyság esetén különálló melléképület nem építhető.

A képviselők zárt ülésen szavaztak a Községi Ház igazgatói állásának betöltésére érkezett pályázatokról. A szavazás eredménye döntetlen lett, ezért úgy határoztak, hogy a pályázatot újra kiírják.

Megkérdeztük a képviselő-testület bizottsági elnökeit, melyek az általuk vezetett bizottság legfontosabb feladatai 1997-ben:

Gazdasági és Településfejlesztési Bizottság

Községünkben az elmúlt két évben fejlődés volt tapasztalható. A GTB mindig figyelt arra, hogy felelőtlenül ne ígérjessen, ne döntsön. Előterjesztéseinket mindenkor az a megalapozott, céltudatos törekvés vezérelte, hogy döntéseinket továbbra is mértektartóan tudjuk meghozni. Vállalt programunk jelentős része azonban még hátra van. Ezek között:

– 1997-ben végre kell hajtani a lakásprivatizációt, úgy, hogy a község vagyona ne károsodjék.

– Megoldást kell találni a vállalkozók igényeinek kielégítésére.

– Elő kell készíteni és meg kell valósítani a község általános rendezési tervét (ÁRT).

– Meg kell valósítani az útépités második ütemét.

– A csatornaépítés első ütemének befejezése mellett elő kell készíteni, illetve be kell indítani a második ütem építését.

Meg kell tartani és gyarapítani kell a községi vagyont, mert a vagyontárgyak a községtől vannak. Meg kell alapozni egy teremtőközre alkalmas sportcsarnok építését. De sorolhatnám még a feladatokat: környezetünk alakítása, a 10-es út forgalmából adódó problémák megoldása stb. Vallom, tudom, hogy ezen az úton kell haladnunk, mert ezzel bíztak meg választópolgáraink. Az Önkormányzat gazdálkodásának megalapozására bevételi

javaslatokat kívánunk kidolgozni. Elő kívánjuk segíteni az adójogszabályok érvényesülését, az adókötelezettség teljesítését, valamint az adóbefizetések és elszámolások helyességét.

Schuck Ede

Környezetvédelmi Bizottság

A Környezetvédelmi Bizottság 1997. évi munkatervét 12 pontban állapította meg. A fontosabb előterjesztések között szerepel egy márciusra tervezett falu- és erdőtakarítás megszervezése a lakosság bevonásával. Kora tavaszi fásításra vár a Budai út és a Lőcsei emlékpark. Szeretnénk a szelektív hulladékgyűjtést is továbbfejleszteni, és egy községi komposztáló létrehozni.

Céljaink között szerepel a közparkok állapotának javítása, s azoknak az elhanyagolt területeknek a rendbehozatala, amelyek a lakosságot irritálják (pl. az állomás környéke).

Összel a Fő út teljes hosszában összefüggő bokorsor ültetését tervezzük a zöldfelületek növelésére és a légszennyezés csökkentésére.

Kérjük a lakosságot, legyen segítségünkre, hogy a felsoroltak ne csak tervek maradjanak.

Dr. Gábeli Zoltán

Népjelölti Bizottság

A Népjelölti Bizottság 1997. évi feladatait az alábbi szempontok szerint kívánja végezni:

– az alapellátások keretén belül a családsegítő rendszer működésének hatékony továbbfejlesztése,

– az első lakáshoz jutó fiatalok anyagi támogatása az anyagi lehetőségek mértékében,

– élő kapcsolattartás teremtése az óvodák, iskolák gyermekvédelmi felelőseivel és a védőnőkkel a veszélyeztetett gyermekek érdekében,

– a házi betegápolás rendszerének kiterjesztése az arra rászorulóknak részére,

– a szociálisan hátrányos helyzetűek jogszabályszerű támogatása, a létbiztonság fenntartása.

– az ún. szociális háló lehetőség szerinti kiterjesztése, nemzeti hovatartozásra való tekintet nélkül.

Kárpáti János

Oktatási, Kulturális és Sportbizottság

1997. évi feladataink:

– Az intézmények 1997. évi költségvetésének méltányos és lehetőség szerint közös megelőlegéssel történő megszavazása, a normális működés biztosításával. Az idén már szükség lesz fejlesztésre, felújításra néhány intézményben.

– A községi monográfia megjelentetése magyar nyelven.

– Az intézményvezetői pályázatok alapján javaslatlétél az új igazgatók, vezetők személyére a képviselő-testületnek.

– Az 1997. évi költségvetési irányelvekben megfogalmazott feladatunk a sport-, művészeti

és más egyesületek, civil szervezetek támogatása pályázat útján. Ez rendszeres, egész évre szóló munkát jelent az OKSB-nek.

– 1997-ben el kell készítenünk a nagyközség hat évre szóló oktatási koncepcióját, amit szakértői vélemények, valamint a Pest megyei és a budapesti önkormányzat illetékes bizottságaival egyeztetve kell a helyi képviselő-testülettel elfogadtatni. A nagyközség az óvodától a középiskoláig mindenféle oktatási intézménnyel rendelkezik. Ezeknek a tevékenységét úgy kell összhangba hozni, hogy minden vörösvári szülő biztosítottan lássa, hogy gyermeke helyben is elegendő tanulási igényeinek magas színvonalon.

Hargita Péter

Pénzügyi Bizottság

A Pénzügyi Bizottság 1997. évi feladatai:

(A sarokszámok most vannak kidolgozás alatt, gyakorlatilag az eddig alkalmazott alapelveket és módszereket a helyi körülményekhez igazodva kívánjuk továbbfejleszteni.)

- az oktatási intézmények alapellátásához szükséges pénzügyi források biztosítása,
- szervezeti és működési változások elősegítése a Polgármesteri Hivatalban, és az ehhez szükséges pénzügyi források előteremtése,
- a pénzügyi források időbeni biztosítása a képviselő-testület által elfogadott fejlesztési és beruházási feladatok maradéktalan végrehajtásához,
- egyéb pénzügyi források felkutatása és felhasználása az útprogram megvalósításához,
- a belső ellenőrzés megismert megállapításaira alapozva a pénzügyi szigorítások bevezetése,
- a GTB-vel való gyümölcöző és hasznos együttműködés folytatása.

Hámori József

Ügyrendi Bizottság

Az Ügyrendi Bizottság ülésterve:

1. A képviselő-testület 1997. évi üléstervi javaslatának megvitatása és összeállítása az 1997. január 15-i bizottsági ülésen.
2. Az ÜB 1997-ben alapvetően a képviselő-testület Szervezeti és Működési Szabályzatának módosításaival, illetve mellékleteinek elkészítésével, valamint közintézményeink alapító okiratainak, SZMSZ-einek felülvizsgálataival kíván foglalkozni az érintett intézményvezetők esetenkénti bevonásával.
3. Tervezett ütemterv:
 - I. 13. Kt. SZMSZ és mellékletei
 - II. 13. Kt. SZMSZ és mellékletei – módosítási tervezetek
 - III. 13. Kt. SZMSZ és mellékletek elfogadása
 - IV. 17. NNKK
 - V. 8. Német Nemzetiségi Általános Iskola
 - VI. 5. Templom Téri Általános Iskola
 - VI. 26. Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskola
 - VIII. 28. I. és II. sz. óvoda, Gradus Óvoda
 - IX. 18. Szakorvosi Rendelőintézet

Az ÜB 1997. október, november és december hónapjaiban tervezett ülései vélhetően az eredeti ütemterv módosulásai nyomán alakulnak, tekintettel arra, hogy egyéb fontos, az év során felmerülő és azonnali hatályú elképzelések ÜB tárgyalására az eredeti ütemterv korrekciójával keríthetünk csak sort.

Krupp László

A polgármester asszonyt arról kérdeztük, melyek a képviselő-testület legfontosabb feladatai 1997-ben:

Minden új év költségvetésének elkészítése az előző év utolsó hónapjaiban megkezdődik. Figyelemmel kísérjük a Kormány döntését, a költségvetés elfogadásával kapcsolatban, hiszen itt már eldőlnek azok a fontos számok, melyek alapján az önkormányzatok a következő évi költségvetéseik alapadatait megismerhetik, és a központi költségvetésből állami normatíva címen részesülnek. Ezek határozzák meg az önkormányzati költségvetés bevételi oldalának egy részét. Mindaddig, míg ezt az önkormányzatok a Magyar Közlönyben vagy hivatalosan a megyei TÁKISZ-on keresztül meg nem kapják, a bevétel ezen oldala bizonytalanságokat hordoz magában. Önkormányzatunk másik jelentős bevételét az általa kivetett adóbevételek jelentik, melyek a községben működő vállalkozók, illetve vállalkozások iparüzési adójából, építményadóból és a gépjárművek súlyadójából tevődnek össze. Szerencsére minden évben számítani lehet a vörösvári polgárok igen jó adófizetési moráljára, mert tervezett bevételeink minden évben teljesülnek. 1997-ben Önkormányzatunk az adófizetők terheit helyi rendeletekkel nem fogja növelni.

A költségvetés tárgyalásának és a képviselői munkának az egyik legfontosabb, egyben legnehezebb része is, hogy elképzeléseket és a vágyakat a realitások talaján tartsa, és a feladatokat fontossági sorrendbe állítsa. Ahhoz, hogy mindezek teljesüljenek, Önkormányzatunknak biztonsgéretet nyújt, hogy 1996. évi feladatait maradéktalanul teljesítette. Intézményei működését biztosította, tervezett beruházásait határidőre és a biztosított költségkereten belül valósította meg. Megkezdte az útprogram megvalósítását, amit 1997-ben azokban az utcákban tovább folytatunk, ahol a közművek mind elkészültek. Pilisvörösvár térségi szerepének elismerésül megkezdte a városná nyilvánítási pályázatunk kidolgozását. A városi cím elnyerése nemcsak erkölcsi elismerést jelent, hanem az eddig önként vállalt és teljesített feladataink anyagi finanszírozását az állami költségvetés emelt szintű normatívával támogatja. Ez a többletbevétel lehetőséget nyújt számunkra, hogy községünk fejlesztését, intézményeink működtetését magasabb színvonalon folytassuk.

1997. évben legfontosabb feladatunk a község pénzügyi stabilitásának további megőrzése. Ezen belül minden körülmények között biztosítani kell közintézményeink zavartalan működését, legalább az előző évi szinten. 1997-ben ezért fontosnak tartom az óvodák, iskolák mellett a Szakorvosi Rendelőintézetben az elmúlt években elmaradt épületfelújítási munkák megkezdésének, valamint az intézet

működéséhez feltétlenül szükséges orvosi műszerek költségének biztosítását.

Folytatjuk a megkezdett útépitési programot, emellett fedezetet biztosítunk útkarbantartásra, ároképítésre és a további úthálózat építéséhez szükséges tervek készíttetésére. Megkezdett beruházásainkat és a szerződésben vállalt kötelezettségeinknek a csatornaépítésben, a szennyvíztisztító bővítésének befejezésében elegendő kívánunk tenni.

Községünk fejlődése érdekében Általános Rendezési Tervet és Részletes Rendezési Terveket készítettünk, hogy megvalósulásukkal a jelenleg igen korlátozott számú építési telkek aránya megváltozzon. Ezzel együtt rendezni kívánjuk a Görgey és Klapka utcák ingatlan-nyilvántartását, hiszen ennek rendezése közel 10 éve megoldásra vár.

1996-ban elfogadott lakásrendeletünk alapján megkezdjük az önkormányzati lakások eladását, bár ennek megvalósítását igen nagy mértékben késleltette az elmúlt 6 évben elmaradt tulajdonviszonyok földhivatali rendezése. Önkormányzatunknak az elidegenítéssel kapcsolatos feladatai közé tartozik a társasház-alapító okiratok elkészíttetése, a szerződések megkötése, valamint a földhivatali bejegyzések intézése, melyek együttesen szükséges feltételei annak, hogy bérlakásaink a bent lakók magántulajdonává váljanak.

Fontossági sorrendjét tekintve nem az előzőek után, hanem azokkal együtt Önkormányzatunk feladata községünk működtetése, mely magába foglalja a közvilágítás fejlesztését, a vele járó költségek fedezését, az közterületek rendben tartását, az ehhez tartozó fakivágási, gallyazási munkák elkészíttetését és a mindannyiunkat szinte naponta zavaró kóbor ebek összefogását. Lakossági segítséggel, növények ültetésével lakóházaink környezetét barátságosabbá tehetjük.

Közbiztonságunk, biztonsgéretünk érdekében fontosnak tartom a helyi rendőrök további fejlesztését, hiszen az 1996. évben bevezetett személyi igazolvánnyal és gépjárművel kapcsolatos ügyek helyben intézése a fejlődés ígéretes lépései.

Községünkben működő kulturális, sport- és civil szervezetek ebben az évben is elvárják Önkormányzatunk támogatását, hiszen jelenlétükkel, munkájukkal, éves programjukkal mindannyiunk örömeire szolgálnak.

Lehetőségekhez képest 1997-ben is növelni kívánjuk az önkormányzati vagyont, mely ingatlanvásárlásokkal községünk hosszú távú fejlődését segíti elő.

Az előzőekben vázolt fontosabb feladatok végrehajtását pénzügyi lehetőségeinktől függetlenül meg kívánjuk valósítani.

Kívánom községünk lakóinak és Képviselő-testületünk tagjainak, hogy a tervek és a valóság 1997-ben kerüljenek közel egymáshoz, és akkor biztosan megint elmondhatjuk, hogy Pilisvörösvár fejlődése 1997-ben is folytonos volt.

Grósné Krupp Erzsébet
polgármester

Felvételi előtt

Felforrósodtak a telefonvonalak a vörösvári gimnáziumban. Közeledvén a felvételi időszak, a szülők gyakran hívják az iskolát, hogy a továbbtanulási feltételekről, az intézményben folyó képzésről érdeklődjenek. Személyesen is sokan eljönnek, hogy a látottak alapján döntés el, ideírassák-e gyermeküket.

Egy évvel ezelőtt az intézmény több mint harminc éves történetében rekordot döntve 120 tanuló nyert felvételt az általános iskolai és gimnáziumi osztályokba, s remélhetőleg az érdeklődés az idén sem lesz kisebb.

Az iskolában köztudottan magas szinten oktatják a német nyelvet és irodalmat, és hűen ápolják a nemzetiségi hagyományokat. Ugyanakkor azok a gyerekek is megtalálják maguknak itt a megfelelő képzési formát, akik olyan iskolából érkeznek, ahol a német nyelv oktatása nem éri el a vörösvári általános iskolákra jellemző magas szintet.

A gimnázium igyekszik megfelelni a kor kihívásainak; olyan érettségi bizonyítványt kíván adni végzős diákjai számára, amellyel könnyebben beilleszkedhetnek a megváltozott társadalmi-gazdasági körülmények közé, s az itt megszerzett tudást a gyakorlatban is alkalmazni tudják. Ennek érdekében több millió forint értékben korszerűsítették az informatikaterem számítógépparkját, és a legkorszerűbb szövegszerkesztő és táblázatkezelő programok oktatására alkalmas gépekkel szerelték fel egy újabb termet. Az iskola rákapcsolódott az Internetre is – ismét egy lépést téve a világ és a korszerű oktatás felé. A jól működő német nyelvvizsgarendszer mellett az iskolában számba vették annak a lehetőségét, hogy angol nyelvből is nyelvvizsgát tehessenek az iskola falain belül a tanulók.

Az iskola vezetése tárgyalásokat folytat a Pázmány Péter Katolikus Egyetemmel és különböző cégekkel a külkereskedelmi képzés továbbfejlesztése érdekében. Az elképzelések szerint az eddigi képzést egy 13. évfolyammal

bővíténék, amelynek keretében az itt végzők olyan külkereskedelemmel kapcsolatos szakmákat sajátíthatnának el, amelyek iránt ma nagy a kereslet (pl. vámkezelő és vámügyintéző). A tárgyalások az Önkormányzat és a polgármester egyetértésével folynak, ami azért is figyelemre méltó, mert korábban – divatos kifejezéssel élve – „információs zavarok” jellemezték a gimnázium és az Önkormányzat közti viszonyt (ld. a hatosztályos gimnázium kérdése). A 13. évfolyam bevezetése a NAT érvénybe lépése által megváltozó képzési struktúra miatt is indokolt, ugyanis ennek előírásai szerint szakképzést csak a középiskola 11. évfolyamától kezdve lehet folytatni alapozó jelleggel, a tulajdonképpeni szakmai képzés pedig a 13. évfolyamra marad.

Az intézmény rangját növeli, hogy e tanévtől kezdve a Pázmány Péter Katolikus Egyetem gyakorlóiskolájaként is működik, lehetővé téve, hogy az egyetem végzős hallgatói itt végezhesék gyakorlótanításukat.

Az iskola vezetése és tanári kara szeretettel várja az általános iskola hatodik és nyolcadik osztályába járó vörösvári és környékbeli tanulókat jelentkezését az '997-98-as tanévre.

A felvételi rendszer a tavalyihoz képest nem változott. Felvételi vizsga nélkül felveszik azokat a tanulókat, akiknek a 7. év végi és a 8. félévi, illetve az 5. év végi és a 6. félévi osztályzatainak átlaga (a készségi tárgyak nélkül) eléri a 4,0-es átlagot.

A német nemzetiségi gimnáziumi osztályokba való felvételhez ezenkívül követelmény, hogy legalább 6 évet tanulja a jelentkező a német nyelvet, és ebből a tárgyból is elérje a 4,0-es átlagot.

Az ennél gyengébb eredményt elért tanulóknak felvételi vizsgát kell tenniük.

A felvételi vizsga tárgyai: magyar nyelv (írásbeli); idegen nyelv: német v. angol (írásbeli, szóbeli); matematika (írásbeli)

Felvételi ügyben érdeklődni személyesen, vagy a 06-26-330-140-es telefonszámon lehet.

F. A.

BEMUTATKOZIK A PILISCSABAI KATOLIKUS ISKOLA

Itt a beiskolázások, a továbbtanulás eldöntésének ideje. A szülőknek gyerekeknek egyaránt fontos kérdés, merre tovább. A ma egyre szélesedő választékból szeretném bemutatni iskolánkat, hogy akit érdekel, megismerje, és időben jelentkezessen.

A Klotildligeti Ward Mária Általános Iskola és Gimnázium, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem gyakorlóiskolája 1995 szeptemberében kezdte meg működését Piliscsabán. Az 1941-ben felszentelt iskolát 1948-ban államosították. Ezt kapta vissza az Angolkisasszonyok Boldogságos Szűz Mária Intézete, és indulhatott újra az iskola. Az addig ott működő általános iskolát átvette a Rend, és emellett egy nyolcévfolyamos gimnáziumot is indított. Az iskola a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karának gyakorlóiskolája. Így már ebben a tanévben is több végzős hallgató végezte nálunk a tanítási gyakorlatát.

Az iskola életét meghatározza az egyházhoz tartozás. Természetesen úgy, hogy az iskolába járó más vallású, vagy nem hívő családok gyermekeit ne taszítsa, hanem vezesse a hit felé. Célunk, hogy a diákok érett, Istenben bízó, művelt személyiségekké váljanak, hogy átadjuk nekik az örömhírt, hogy csodálatos dolog kereszténynek lenni. Természetesen ez nagy lelki nyitottságot kíván a diákok, a tanárok és a szülők részéről.

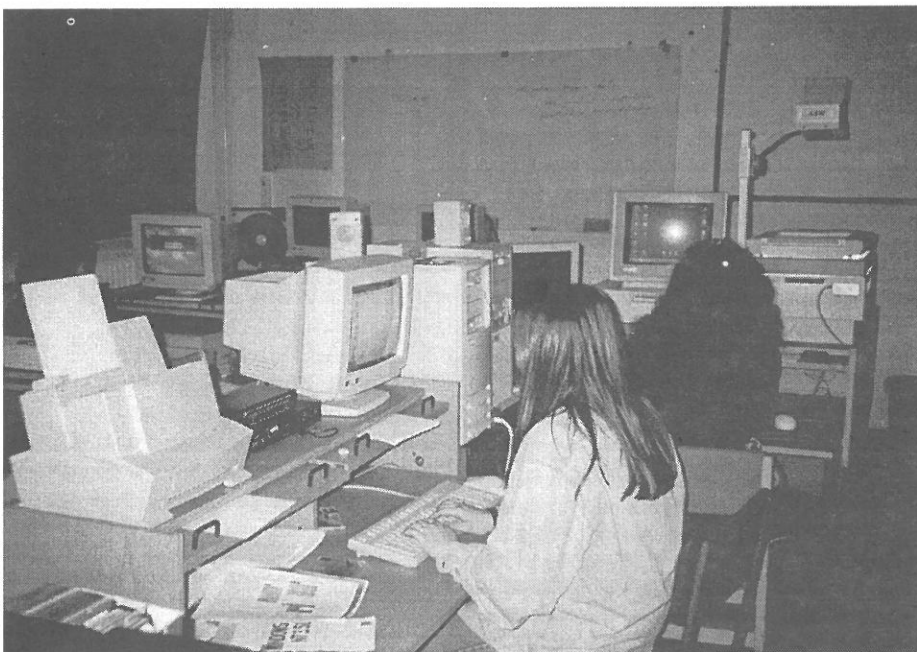
Az általános iskolai osztályokba járóknak heti egy, a gimnazistáknak heti két hittanórájuk van. Minden reggel közös imát tartunk, amely ugyan nem kötelező, de szorgalmazzuk, hogy minél többen legyenek jelen, hiszen a Szentírás, a hozzá fűzött magyarázat, az imádságok, énekek mind nevelik, alakítják őket. Hétfőnként iskola-gyűlést tartunk, amikor az imádságon túl az iskola aktuális programját ismertetjük. A kiemelkedő teljesítményeket nyújtó diákokat megjutalmazzuk, a gondokat megbeszéljük.

Adventben és a nagybőjtben egy-egy lelki napot tartunk, hogy a diákjaink jobban fel tudjanak készülni az ünnepre. Ezenkívül körülbelül havonta közösen is részt veszünk szentmisén.

Az iskola mindenki számára nyitott, aki elfogadja katolikus voltát. A protestánsok számára református hitoktatást biztosítunk.

Fontosnak tartjuk, hogy az oktatás megfelelő színvonalát biztosítsuk. Ezt az órai foglalkozásokon túl szakkörökkel, versenyekkel, énekkarral, sportkörrel, színjátszó körrel kívánjuk elérni. Évente 2-3 alkalommal szervezünk hangversenyt művészek részvételével.

Az alsó tagozaton már negyedik éve folyik a német nemzetiségi nyelvoktatás. A gimnáziumi osztályban is németet tanítunk, de szeretnénk a közeljövőben szélesíteni a választékot. A 9. évfolyamtól kezdik a második idegen nyelvet tanulni. A nyolc év során két évig latint is fognak tanulni.

A gimnázium egyik informatikaterme

A gimnázium tananyagának felépítése eltér a négy év felső tagozat + négy év gimnázium hagyományos tematikájától, hiszen nem kell kétszer megtanítani ugyanazt a tananyagot, hanem elég egyszer. Így sokkal alaposabban, több részletet és összefüggést be lehet mutatni.

Az elmúlt két évben körülbelül másfél-szeres volt a túljelentkezés. Idén is legalább ilyen érdeklődésre számíthatunk. A felvételi, amelyet március elején tartunk, matematikai feladatsorból, tollbamondásból és egy közismereti tesztből áll, illetve egy rövid verset kell megtanulni, olvasni kell, amiről elbeszélgetünk a gyerekekkel. Minden szülővel is külön elbeszélgetünk, hogy a gyerekek családi hátterét minél jobban megismerjük.

Ha ezzel a bemutatkozó írással kedvet csináltunk, várjuk azoknak a most 4. osztályos tanulóknak a jelentkezését, akik szeretnének katolikus iskolában továbbtanulni, és elég erőt éreznek magukban ahhoz, hogy elmélyült tudásra szert téve sikeresen érettségizzenek. Jelentkezni február 15-ig lehet az iskolába beküldött továbbtanulási űrlapon, amely a gyerek jelenlegi iskolájában, vagy nálunk beszerezhető. Cím: Klotildligeti Ward Mária Általános Iskola és Gimnázium, 2081 Piliscsaba, Béla király útja 72. Tel/fax: (26)375-322.

Dr. Ujházy András igazgató

A Templom Téri Általános Iskola hírei

1996. december 1-jén a Kerepesen rendezett kosárlabdatornán az iskola fiú csapata a II. helyen végzett.

December 3-án az Árpád Gimnáziumban rendezett „Amfiteátrum” matematikai versenyen Harnisch Viktor 6. b osztályos tanuló (holtversenyben) 5-6. helyezést ért el.

December 9-én az iskola diákjainak, ill. szüleiknek pályaválasztási szülői értekezletet tartottak. Dr. Lieber Mártonné igh. a vörösvári gimnáziumról, Brátán János igh. a Muttnyánszky Ádám Szakképző Iskoláról, Szilvássy László igazgató a pillszentiváni Irodatechnikai és Ügyviteli Szakiskoláról, valamint a budapesti Szabó Ervin Gimnáziumról tartott tájékoztatót.

A december 10-én Budakeszin rendezett alsó tagozatos kis körzeti játékos ügyességi versenyen az iskola csapata II. helyezést ért el, és továbbjutott a vonzaskörzeti versenyre.

A december 14-én Gödön megrendezett „Őseink emlékére” c. alsó tagozatos mesemondó verseny megyei döntőjén Geszler Nikolett (2. a) I. helyezést ért el. (Geszler Nikolett a közönség szavazatai alapján is első lett.)

Videofilm bemutatásával összekötött pályaválasztási osztályfőnöki órát tartott 8. osztályos diákoknak december 16-án Fülöp Tamás az esztergomi Hell József Műszaki Szakközépiskola igazgatója.

Asztaltáncoltatás

Miben hisznek a mai fiatalok?
(egy házi felmérés tapasztalatai)

Mai „modern”, rohanó világunkban nagyon sokan nem találják a helyüket. Míg az elmúlt évszázadokban a keresztény hit erős és megbízható fogódzót nyújtott a „lelkeknek”, mára ez a hit megingott, az emberek, és főleg a fiatalok elvesztődni látszanak a sok-sok új irányzatban, világszemléletben. Természetesen ebben közrejátszik az, hogy – többnyire gazdasági okokból – terjedni kezdtek a szellemekkel, ufókkal, parapszichológiai jelenségekkel foglalkozó árucikkek. Néhány példa: az egyik legkedveltebb s legnépszerűbb tévésorozat az X-akták, a hírlapstandokon előkelő helyet kapnak a természetfölötti erőkkel foglalkozó újságok. De ami talán a legveszélyesebb: a fiatalok körében legelterjedtebb lapok (100-szor szép, Bravo) majdnem minden száma tartalmaz valamilyen cikket, riportot, tudósítást a témával kapcsolatban. Divattá vált az a hit, hogy világunkat nálunk fejlettebb lények, emberfeletti erők irányítják.

Ezek a lehetséges és lehetetlen elképzelések a fiatalok fejében nagyon összekuszáltak, tele vannak ellentmondásokkal.

Egy felmérés során – bár ez egy iskolán belül történt – kiderült, hogy a fiatalságnak már alig van szilárd erkölcsi támaszpontja, világos elképzelése Istenről, az életről, nincsen meghatározható világképe.

Azokat, akiknek világos határozott véleményük van – és ezek vannak kevesebben –, három csoportba osztottam.

Az első csoportba tartozók a vallásukat őszintén gyakorló keresztények. Ők megpróbálnak a keresztény erkölcs szerint élni és gondolkodni. Határozottan elutasítják a szellemek, földönkívüliek létezését, s természetesen az olyan „boszorkányságokban” sem hisznek, mint a jóslás vagy az asztaltáncoltatás. Ezek a fiatalok, bár lelkileg nem szükségszerűen kiegyensúlyozott egyéniségek, mégis úgy érzik, megtalálták azt az utat, ami biztonságot nyújt nekik.

A másik csoport határozottan elutasítja Isten létezését, de bíznak önmagukban, hisznek a jövőben, a családban a boldogságban, és megpróbálnak mindent megtenni azért, hogy kitűzött céljaikat elérjék. Ezek az emberek talán a legkiegyensúlyozottabbak. Nem utasítják el a szellemek, ufók létezését sem, de nyilatkozataikból kiderül, hogy nem is nagyon foglalkoztatja őket a téma.

A következő csoport tagjai mindenben hisznek. S nem csak „szakértők”, de gyakorlók is: foglalkoznak a természetfölötti jelenségekkel, jóslással, szellemidézésessel, s minden könyvet elolvasnak, lehetőleg az Édesvíz

Kiadó széles körben elterjedt, „új tudományt” profétáló könyveit. Több embertől hallottam azt a kijelentést, miszerint a Biblia világosan leírta és elfogadta, sőt, meg is magyarázta ezeket a furcsa jelenségeket, de az évek folyamán a papok átirták, kihúzták a számukra kedvezőtlen szövegrészeket, s ezzel együtt elferdítették a kereszténység egész világszemléletét. A „szakértők” kijelentései arra következhetnek, hogy valóban hisznek ezekben a dolgokban, s életükben ez a hit központi szerepet tölt be.

A három „határozott” csoport mellett egy másik nagy csoportot különíthetünk el. Ide tartoznak talán a legtöbben.

Az egyik fele az első és második csoport „keveréke”. Ők hisznek ugyan Istenben, de nem úgy, mint, ahogyan azt a mai keresztény egyház normái elvárják. (Nem járnak templomba, nem imádkoznak, de biztosan tudják, hogy van ott fent „valahol” „valaki”, aki irányít bennünket, aki ha baj van, talán segíteni tud.)

A csoport másik fele nem biztos semmi-ében. A feltett kérdésekre a leggyakrabban adott válasz az, hogy fogalmuk sincs. Igen kusza és zavaros elképzeléseik vannak, bár néhányan hisznek Istenben, de rögtön hozzátették, hogy a szellemekben, és a földönkívüliekben is. Hogy ez a kettő kizárja-e egymást, nem tudják. Azt hiszem, ezekkel az emberekkel kellene foglalkozni egy kicsit, hiszen ők azok, akik a leginkább sodródnak, nincsen biztos alapjuk, nincsenek elképzeléseik és többnyire lelkileg is labilisak. Éppen ezért könnyen manipulálhatók, és félő, hogy a különböző „ártó” szekták áldozatai ebből a csoportból kerülnek ki.

Hogy a szellemek létezése, kicsi zöld emberek látogatása, a jóslás és a parapszichológia hazugság, szemfényvesztés-e, vagy tényleg van valós alapjuk, azt eldönteni nem az én feladatom. Én pusztán az interjúk alapján összesítettem a véleményeket. Ezeket nem erősíthetem meg, és nem cáfolhatom, hiszen valahol én is kallódom a sokaságban, elveszek a keresztény hit és a modern tudományok között, és tartok tőle, nem vagyok egyedül. Talán majd az idő meghozza a választ, hogy miért is vagyunk a világon, s legfőképpen, hogyan kerültünk ide. De talán valahol, valamelyik városban éppen most születik meg egy új vallás profétája, s ki tudja, lehet, hogy ez a vallás újabb 2000 évre magyarázatot ad bizonyos érthetetlen dolgokra, s talán támaszt nyújt az olyan kallódó fiataloknak, mint amilyenek mi vagyunk.

Veres Ágota

(A felmérés a vörösvári gimnáziumban készült 1996 decemberében – a szerk.)

Köszönet

A Vásár téri iskola tantestülete köszönetet mond Dvorán Gyulának, Stocker Tamásnak, Elsand Mártonnak és minden szülőnek, aki önzetlen munkájával segítette az iskola karácsonyi ünnepélyének színvonalasabbá tételét.

Marcipán-ünnep

Átadták a Szamos Marcipán Kft. Klapka utcai üzemegységét

Egy évvel ezelőtt kissé szentimentálisra és melankolikusra sikeredett cikkben „sirattam el” hajdanvolt iskolámat, amelynek Forfa rendszerű épületét és a betonból készült ormótlan tornacsarnokot a Szamos Marcipán vásárolta meg, hogy berendezhesse ott új marcipánkészítő üzemegységét (Iskola a határon – Vörösvári Újság, II. évf. 2. szám). Amikor tavaly decemberben meghívót kaptam az új üzem hivatalos átadására, ismét feltölttek bennem az emlékek, s menthetetlenül eluralkodott rajtam valami sértődött nosztalgia: nehéz beletörödni abba, ha múltunk egy darabja köddé válik.

December 19-én három óra előtt néhány perccel izgatottan szálltam le Pilisszentivánon a buszról. Megcsodáltam a gyönyörűen felújított templomot és az iskola új épületrészét, amelynek földszintjén a községháza irodái helyezkednek el. A szentivániak büszkéek lehetnek megújult, impozáns faluközpontjukra, amelyet a Klapka utcai iskola eladásából sikerült megvalósí-

kot és a Forfa-épületet összekötötték egy átjáróval. Itt van most a főbejárat. Együtt érkezem Péntes Gábor szentiváni polgármesterrel és Kerezsi Loránd jegyzővel. Néhány szót váltunk a múltrol, régi közös dolgainkról. De hamarosan visszacsöppenünk a jelenbe, mert megérkezik Szamos Matyi bácsi és felesége, és mindnyájan üdvözljük őket.

Belépünk az épületbe. Kedves, udvarias fogadtatásban részesülünk. Lesegítik kabátjainkat, meleg hangon invitálnak beljebb. Sértődött, ostoba dühömet máris elfelejtem. Kezdem jól érezni magam. „Erre parancsoljon!” – mutatja az utat egy csinos, fiatal hölgy. „Köszönöm, ismerem a járást – háritom el nagyképűen a kedvességét –, itt tanítottam öt éven keresztül.” „Igen?” – mosolyog rám, majd visszaszalad, hogy az újonnan érkezett vendégeket fogadja. Elindulok befelé. És azonnal eltévedek. Hiába is keresném az egykori osztálytermetek, a tanárit, az ebédlőt, a könyvtárat, a széles

mos Marcipán termékbemutatója. Díszes dobozokban finomabbnál finomabb édességek. Egy profi fotóriporter udvariasan, de határozottan arrébbtol, éppen a kiállítást fotózza. Nem jelentek neki konkurenciát. Sajnos a fényképezőgépet nem tudtam magammal hozni. (Az itt látható fényképek később készültek.)

Amint téblábolok a minden porcikájában megújult épületben, összefutok Szamos Lászlóval, a cégalapító fiával, aki olyan szívélyesen üdvözl, mintha legalábbis a Népszabadság tudósítója lennék. „Én nem vagyok vörösvári, de mára úgy a szívemhez nőtt ez a falu, mintha itt születtem volna. Örülök, hogy itt helyben sikerült bővítenünk az üzemet, mert így sok vörösvárinak tudunk munkát adni. Az sem mellékes a falu szempontjából, hogy az iparüzési adót is ide fizetjük. És nem is keveset!” – teszi még hozzá egy sokatmondó pillantás kíséretében.

Beszélgetőtársamat most fotózáshoz hívják. Családi fotó készül a Szamos családról. Középen Matyi bácsi és Margit néni, körülöttük a gyerekek, vejek, menyek, unokák. Több nemzedék együtt, és ami a fotón nem lesz látható, vagy talán mégis átsüt majd a képen: a nemzedékről nemzedékre áthagyományozott és gyarapított tudás és a szakma szeretete.

A fényképezés után megkezdődik az üzemavató hivatalos része. Először Kelényi Gyula ügyvezető igazgató tart beszédet, amelyben feleleveníti a cég történetének 25 esztendejét. Megtudjuk, hogy Szamos Matyi bácsi 1971-ben egy 45m² nagyságú helyiségben két alkalmazottal kezdte el a munkát. A cég mára mind a munkások számát, mind az üzem alapterületét illetően megszázszorozódott. Jelenleg 4500m²-en, közel kétszáz alkalmazott dolgozik. Az éves forgalom 350 millió forint körül van. Az üzem szorgos és ügyes kezű munkásai cukrászati díszeket, marcipán alapanyagú édességeket, desszerteket, bonbonokat készítenek. Bár az alapanyag elkészítését ma már korszerű gépeken végzik, a kézi megmunkálásnak továbbra is igen nagy jelentőséget tulajdonítanak. Az igazi érték nem a sokmillió forintos gépcsodákban van, hanem a sok-sok éven át felgyülemlett szakmai tapasztalatban.

Péntes Gábor polgármester veszi át a szót. Elmondja, hogy Pilisszentiván nem építhetett volna 5 új tantermet és nem újíthatta volna meg a templomot, ha nem sikerült volna közös megegyezéssel eladni a volt iskola épületét. Melegen gratulál a Szamos

Ahol a finomabbnál finomabb édességek készülnek

taniuk. Ők nem nosztalgizáltak, hanem reálisan és okosan gondolkodtak és cselekedtek.

Felbaktatok a Templom-hegyre. Közben két volt tanítványommal találkozom, akik Pestre járnak középiskolába. „Tudjátok, hová megyek? Hivatalos vagyok a régi iskolákban létesített üzem megnyitójára.” Várom a hatást. Hiába. Nincs hatás. Udvariasan néznek rám, de nem izgatja őket a dolog. Most már szinte dühösen megyek tovább.

Az épület kívülről nem sokat változott, az egykori átriumot befedték, a tornacsarno-

folyosókat. Hült helyük. Itt minden megváltozott. Egy modern, fém tetőszerkezetes üzemcsarnokban állok, az egykori átrium helyén. A hajdani körfolyosó külső falait elbontották, a volt tantermeteket egybenyitották. A kopott linóleum helyén mettlachi csillog. Mindenütt rend és tisztaság. Imponáló a látvány. Szó, ami szó: leesik az állam.

Az épületben mindenhol vendégek gyülekeznek, a fotóriporterek fényképezőgépeiket kattogtatják. „Itt lesz a Nikolits is” – mondja az egyik jól értesült. A csarnok egyik részében rögtönzött kiállítás: a Sza-

családnak, hogy a mai gazdasági körülmények között vállalták egy ilyen korszerű üzem felépítését. „Bárcsak látnék a Klapka utca szentiváni oldalán is egy ilyen üzemet!” – teszi hozzá sóhajtván.

Grósné Krupp Erzsébet polgármester Matyi bácsinak és Margit nének személyes varázsáról, emberségéről beszél, és arról, hogy az általuk alapított cég termékei Vörösvár hírnevét is öregbítik a világban. Elmondja, hogy amikor ő Németországban jár, ajándékkba mindig marcipánt visz. „Az is el kell mondanom, hogy a Szamos cég nagyon jó adózó! – fájditja tovább Pénzes

remekművek ezek, szinte sajnálja az ember megenni őket. (Ne sajnálja: nagyon finomak!) Bekukkantunk a volt tornacsarnokba is, ebből magas raktárt fognak kialakítani. Az épületben egyébként még sok helyiség üresen áll. Folyamatosan költöztetik át a régi üzemépületből a berendezéseket. A termelés január végén indul majd csak be itt teljes kapacitással.

Mire visszaérünk a központi üzemcsarnokba, a meghívott vendégek egy része már a gazdagon megterített svédasztal körül buzgólkodik. Én sem vagyok rest, alaposan megpakolom a tányéromat. Leülök egy

valami szenzációs dolgot kellene...” – válaszolja a lap egyik szerkesztője.

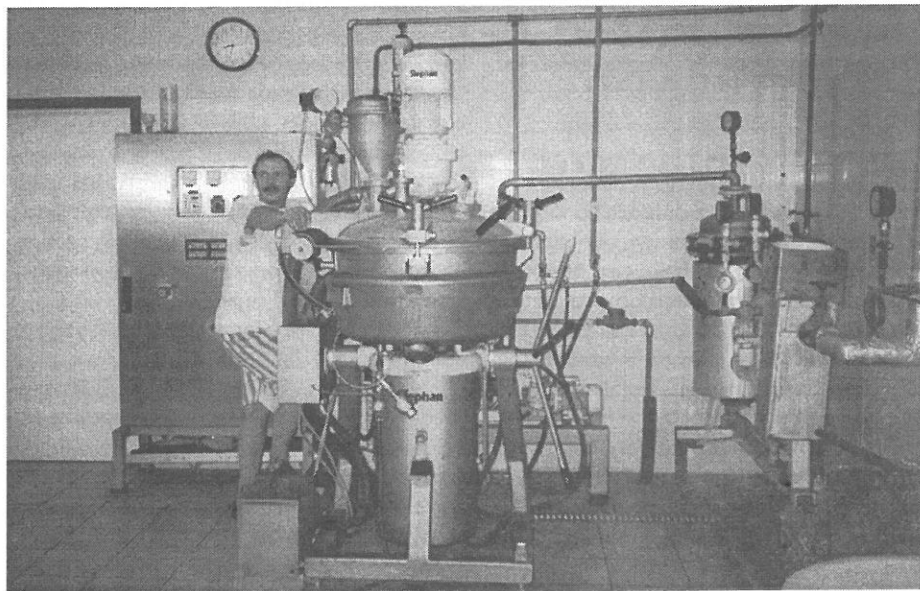
Elgondolkodom. Miről is írhatnának? Hosszú évtizedek szorgalmas munkájáról, a mesterségbeli tudás nemzedékről nemzedékre való átadásáról, a szakmaszeretet és igényesség fontosságáról, egy család összetartásáról és vállalkozó kedvéről? Nem tudom. Egy szenzációt kereső bulvárlap számára nem hír az, ha egy tisztas, szorgalmas iparos család egy új üzemet nyit, sok ember megélhetését biztosítva. Vagy talán már annyira megfordult a világ, hogy a sok hirtelengazdag mellett, akik ügyeskedéssel, a paragrafusok kijátszásával, mindenféle csalással hónapok alatt hatalmas vagyonokat sibiolnak össze, szinte mutogatni keli majd azokat, akik nem mások eltiprásával értek el sikereket, hanem munkával, tudással és szorgalommal?

Esetleg van Matyi bácsinak egy titkos receptje, amiért dollármilliókat adna egy hóbortos és torkos amerikai milliárdos?

„Én öt évig ebben az épületben tanítottam...” – kötöm össze a beszélgetés megszakadt fonálát. „Tényleg?” – néz rám unottan a velem szemben ülő hölgy, aki az újság fotósa. Talán még húszéves sem lehet. Az előtte lévő tálból mandulát eszeget. „Igen – folytatom tovább. – És nagyon szerettem ezt az iskolát. Kár, hogy bezárták. De amit ma itt láttam és hallottam, az is nagyon szimpatikus a számomra...” „Igazán?” – kérdez vissza a hölgy két mandula között, de látszik, hogy oda sem figyel arra, amit mondok. „Szóval, nekem tetszik ez az egész... a Szamos család, az üzem, az hogy 25 év alatt 45m²-ről kitartó munkával... Önnek mi a véleménye?” – kérdezem meg elszántan.

„Az a baj ezzel, hogy nem lehet abba hagyni – válaszolja a mandulára célozva, és hüvelyk- és mutatóujjával – gondosan ügyelve arra, hogy feketére lakkozott körme ne repedjen be – egy újabb Kaliforniában termesztett mandulaszemecskét csippent fel a tálból.

F. A.

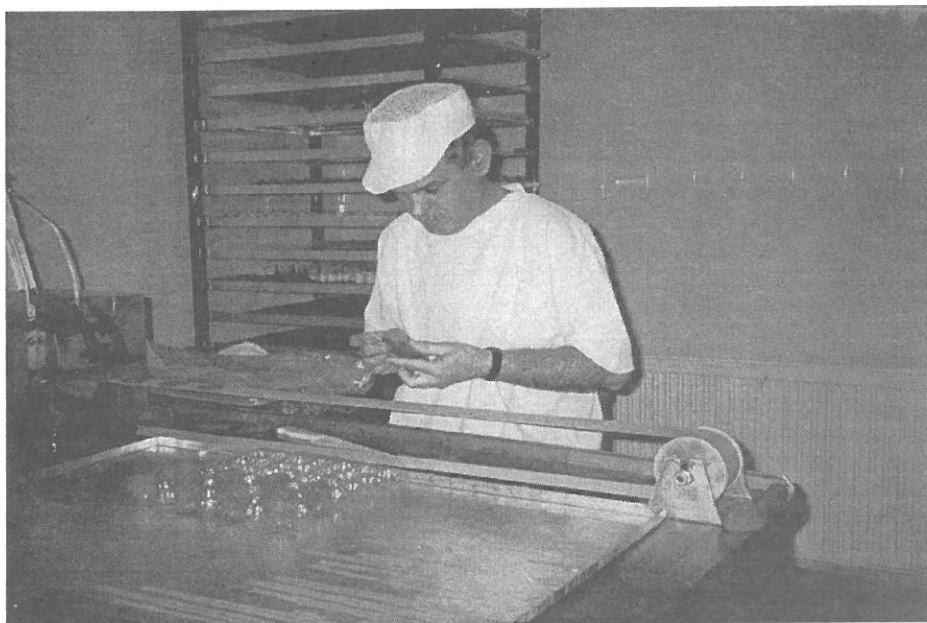
Ezzel a korszerű német géppel keverik az alapanyagot

Gábor úr szívét polgármesterünk. – Egy önkormányzat akkor érzi jól magát, ha a vállalkozóknak jól megy.”

A polgármester asszony kicsit hosszabban beszél, mint az előtte szólók, hátha ezalatt megérkezik Nikolits István, országgyűlési képviselőnk. Sajnos azonban a miniszter úr nem jön. Így a megjelent vendégek és vendéglátóik nélküle koccintanak egy pohár pezsgővel az üzem megnyitása alkalmából.

A pezsgőbontás után Szamos László kalauzol végig minket az üzem területén. Megmutatja, milyen gépekkel készítik az alapanyagot. Látunk ezek közt egy korszerű, nagy teljesítményű német gépet is, amivel egyszerre nagyobb mennyiséget is ki lehet keverni. Régen fáradságos munkával, kézzel gyúrtak mindent. Megtudjuk, hogy a marcipán legfontosabb alkotóelemét, a mandulát jelenleg Kaliforniából importálják, de ha lenne elegendő mennyiség az országban, csak magyar mandulát használnának, mert az a legjobb. A kedvünkért egy kis bemutatót is tartanak az üzem dolgozói, akik boszorkányos gyorsasággal formázzák ki a marcipánmasszából a legkülönbözőbb formákat. Percekig bámuljuk elkápráztatva, hogyan készül a marcipánrózsza. Valóságos

asztalhoz, és elmerülök a gasztronómia gyönyöreiben. Asztaltársaim egy pesti bulvárlaptól jöttek. Megkockáztatom a kérdést: „Miért érdekes egy marcipánüzem átadása egy bulvárlap számára? Mit fognak erről írni?” „Még nem tudom, mindenesetre

Aki a marcipánvirágot szereti, rossz ember nem lehet...

KÖRNYEZETVÉDELEM

Szemétügy

A január, az új év kezdete mindannyiunkat nagy változások elé állítja. Az év vége tele van fogadkozásokkal. A megtapasztalt lemaradásokat, a változásokat januárhoz kötik, egy újabb célt kitűzve, hogy mód legyen az újrakezdéshez. A dohányosok ilyenkorra tervezik a leszokást, a kövérek a fogyást, a sportolók a jobb teljesítményt, a rossz tanulók a javuló eredményt. A kormány a gazdasági növekedést, az önkormányzat a kedvező költségvetést.

Tervek nélkül, cél nélkül, remény nélkül nem lehet élni. Természetesen nekünk, környezetvédőknek is mindig vannak terveink. Nem hagyhatjuk sorsára a természetet, mely annyi ajándékkal halmoz el minket: mint a tiszta víz, az oxigén, az állatvilág, a zöld növényzet. Nekünk, embereknek kell gondját viselnünk, hiszen nagy szükségünk van rá.

Az újrakezdésünkben tervezzük egy falutakarítást márciusban. Nem lehet elég korán beszélni róla, hogy számos résztvevő jelenhessen meg. Ne mindig csak a megszokott családok vegyék ki részüket a munkából! Legyen másoknak is feladata egy tavaszi felfrissítés. A közös munka a falunkért örömet és megelégedést okoz. (Amerikában heti 5 óra társadalmi munkát végeznek az emberek.) A közös munka tanít minket arra is, hogy közösen vigyázzunk a rendre, s legyen bátorságunk figyelmeztetni azokat, akik nem tesznek érte semmit. Ez az újság 800 példányban kel el. Ha a családok olvasásuk, akkor a lakosság 1/4 része tájékozott a hírekről.

Idén is folytatódik a megkezdett szelektív hulladékgyűjtés. Pilisvörösvár országos szinten is elsők között van a műanyaggyűjtésben. Szerencsére egyre több lelkes pedagógus és óvónő fáradozik az ifjúság ilyen irányú nevelésén. Az iskolák és óvodák egész éven át folyamatosan gyűjtik a papírt. Bármikor lehet vinni. A háztartások megszabadulhatnak a felgyülemlett újságoktól, régi folyóiratoktól. A papírgyár átveszi, újrahasznosítja. Az iskolák a „papírpénzből” kirándulásokat szervezhetnek. Egyre többen tudják már a faluban, hogy a műanyag flakonokat, mosószeres tubusokat, a tejföls és más műanyag borítású hulladékot is szívesen fogadják az iskolák és óvodák. Szorgos kis kezek bámulatos ügyességgel rendszerezik a feldolgozás technológiája szerint. A kicsik játszva dolgoznak. Közben megtanulják, hogy otthon ne dobjanak ki többé műanyagot a kukába, s erre ösztönzik szüleiket is. Az újrafeldolgozó a műanyag hulladékból adalékanyag hozzáadásával hasznos eszközöket, fahatású, időtálló padokat, kerítéseket, óvodai hintákat, mászókákat készít. Bár lenne több feldolgozó! Mint tudjuk, a műanyag lebomlásához hosszú évtizedek kellenek. A szemétkukák befogadóképessége is véges. Mindnyájan csak megszabadulni szeretnénk a szeméttől, mégis egyre többet termelünk. A fejlett országok is igyekeznek hozzánk exportálni hulladékaikat.

A fogyasztói szemlélet elterjedése kimeríti a Föld erőforrásait. Mit tehetünk mi itt, Pilisvörösváron? Sokat! Vásárlásainknál alkalmazhatunk egy új szemléletmódot, például csak visszaváltható üvegben vegyük az italt, a savanyúságot, a befőttet. Ne en-

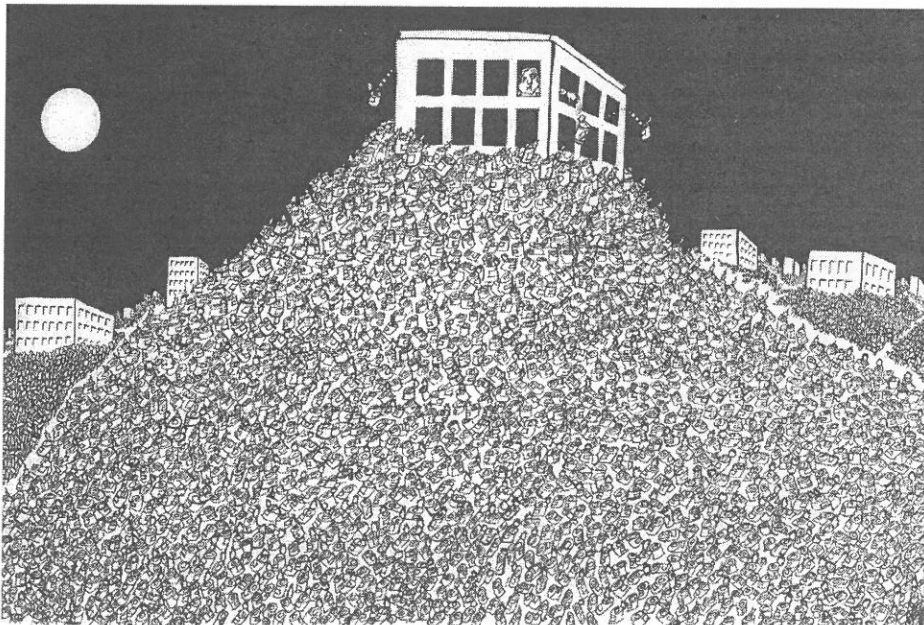
gedjük, hogy minden péksüteményhez külön nejlonzacskót adjanak. Így mi is rákényszeríthetjük a kereskedelmet és az ipart a környezetbarát csomagolásra.

A szelektív hulladékgyűjtés körébe tartozik a komposztálás. Minden konyhai hulladékot komposztálhatunk. Nem kell itt ördögös dologra gondolni. Eredményekre csakis egyszerű ötleteken át vezet az út. Bonyolult, magas színvonalú komposztálót nem mindenki tud összeállítani. Viszont a kert elfekvő sarkában van lehetőség egy kb. 60 cm mély gödör ásására. A tojáshéjtól kezdve a zöldség- és gyümölcshejig bármilyen szerves anyagot beledobálhatunk, amit egy lapát földdel kell lefednünk. Nyáron, ősszel, tavasszal az összegereblyézett faleveleket, lenyírt fűvet ráboríthatjuk. Így válik szellőssé. Egy éven belül jó minőségű komposztot nyerünk, melyet beáshatunk a fák és bokrok közé. Természetesen ezt is lehet tökéletesíteni, mint mindent.

A faluban felállított üvegténeretek már mindenki láthatta. Nagy örömünkre rendeltetészerűen használja a lakosság. (Fehér üveg, zöld üveg.) A Rumpold cég, Pilisvörösvár jelenlegi szemétszállítója ígéretet tett nagyobb konténer cseréjére és papírkonténer felállítására.

Ilyen szelektálás mellett is marad olyan hulladék, amivel egyelőre nem tudunk mit kezdeni. Talán idővel a bádogdobozok újrahasznosíthatók lesznek Magyarországon is. Nemrégiben egy háromgyermekes családanya lelkesen mesélte, hogy amióta a papírt és a műanyagot az iskolába viszik, a konyhai hulladékot komposztálják, az apró éghető (de nem műanyag!) szemetet eltüzezik, havonta egyszer telik meg szeméttárolójuk. Nyilván egyesekben felmerül a kérdés: miért van erre szükség? Így is fizetni kell érte, úgy is. Van-e értelme a pluszmunkának? Kinek van erre ideje? Nem szabad rövid távon gondolkodni! Lehet, hogy mi, felnőttek még „megúsznánk” a környezeti katasztrófát, ami súlyosan fenyegetve közelg. De gondolnunk kell gyermekeinkre, az utókorra, azokra, akik ma még gyengék és tehetetlenek. Lehet, hogy az a fa, melyet ma ültetünk, a mi életünkben már nem hoz gyümölcsöt, és lehet, hogy nekünk már nem ad árnyat, csak keservesen növekszik. Akkor is életet kell teremtenünk a következőknek, akkor is ki kell lépünk a mozdulatlanságból, meg kell védenünk a környezetünket, ami ránk lett bízva.

A környezetvédők kívánják Önöknek, hogy ne csak a január legyen a tervezgetések hava, hanem az év minden napján tegyenek valamit a környezet és természet asztalára

Konzervkorszak. Dallos Jenő karikatúrája

Dr. Gábeli Zoltánné

Környezetvédelmi nevelés az óvodában

Mindannyiunk számára nyilvánvalóvá vált, hogy a környezetnek a jelenleginél egészségesebbé tétele, a környezetkárosítás mértékének csökkentése napjaink elodázhatatlan feladata.

Környezetvédelmünk hosszú távon csak akkor lehet eredményes, ha olyan nemzedékek nőnek fel, akiknek a környezetvédelem nem néhány napig tartó kampány, hanem életmód. A környezetvédő, természetszerető ember személyiségének kialakítását már óvodás korban kell megkezdünk. Az óvodai környezetismereti nevelés céljai között is egyre nagyobb hangsúlyt kell hogy kapjon a társadalmi környezet mellett a természeti környezethez való pozitív érzelmi viszony, pozitív viselkedési formák és magatartásmódok kialakítása, a környezeti kultúra iránti igény megalapozása. Ez sikeresen csak akkor valósítható meg, ha a környezet megismerésére nevelés nem korlátozódik a környezeti foglalkozásokra, hanem áthatja az óvodai életet, az óvodai nevelő-oktató munka egészét.

Az udvari játék, a közeli réten, mezőn tett séták, az erdei kirándulások, a múzeumlátogatások sokféle alkalmat kínálnak az óvónőknek arra, hogy ráirányítsák a gyermekek figyelmét a természetes és mesterséges környezet csodáira, elbeszélgessenek velük a véletlenül vagy tudatosan felfedezett, felfedeztetett élőlényekről, természeti jelenségekről, az emberi tevékenység által létrehozott tárgyokról. Ily módon alapozhatja meg természet iránti vonzódásukat, a természetszerető, tisztelő, értékeit megbecsülő, azokat védő emberré válásukat.

Minden gyermeknek meg kell tanulnia, hogy a természetet óvnunk kell, mert ez életünk része, de tönkre is tehetjük, ha nem vigyázunk rá. Miután a községben kialakulóban lévő szelektív hulladékgyűjtés is jól kapcsolható a környezetvédelmi neveléshez, így az óvodák is lelkesen csatlakoztak ehhez. A műanyag- és a papírgyűjtés már rendszeresen folyik az intézményekben. A gyermekek ismereteinek bővítésére is jó lehetőséget kínál. Emellett reméljük, hogy óvodásainknak már szokássá válik, hogy ne a szemetet növeljék feleslegesen, hiszen tudják, hogy ezeket újra feldolgozzák, különböző tárgyakat készítenek belőlük.

A versenyben nem a jutalomért veszünk részt, de természetesen a dicséret, az elismerés ösztönzően hat.

Az óvodák közötti verseny eredményének kihirdetésére Mikulás alkalmával kerül sor. Az első helyezett a Szabadság úti óvoda lett, ami hasznos, esztétikus, prakti-

kus udvari játékot kaptak, amit a feldolgozott műanyagból készített egy vállalkozó.

A Környezetvédő Egyesület pályázatával elnyert 50 000 Ft került elosztásra a többi óvoda között, a következő helyezési sorrendben: Zrínyi utcai óvoda 20 000 Ft, Szent István utcai óvoda 15 000 Ft, Rákóczi utcai, Templom téri, Grádus óvoda 5-5000 Ft.

Köszönettel tartozunk a Környezetvédő Egyesület tagjainak támogatásukért, szervezőmunkájukért, a szülőknek a segítségükért, együttműködésükért, melyre a továbbiakban is számítunk.

Girczné Taksz Marianna

Új szolgáltató – korszerűbb szolgáltatás

Pilisvörösvár utcáit néhány hete új „elegáns” külsejű kukásautó járja Rumpold felirattal.

A község melletti személtalrakó – amitől a közvetlen és tágabb környezetet semmilyen intézkedés nem védte – egy-két éven belül betelt volna, ezért az Önkormányzat a lakossági hulladék összegyűjtésére és elszállítására a Rumpold-Bicske Kft.-vel kötött szerződést. A vállalkozó a begyűjtött és összepréselt hulladékot a bicskei lerakóba szállítja.

A korszerűbb begyűjtés mellett tovább szélesedik a szelektív gyűjtendő hulladékok köre. Közös érdekünk, hogy országunkat ne szeméthegek tarkítsák. Ha a háztartásunkban feleslegessé vált anyagokat a kukába dobáljuk tékozlóan, környezetünknek ártón gazdálkodunk. A hulladékok nagy része újrahasznosítható, ha megfelelő helyre kerül. Új üvegyűjtő konténerbe helyezhetjük el feleslegessé vált palackjainkat. (Az újrahasznosítást akadályozza, ha a fém vagy műanyag zárókupakot is beledobjuk. Drótfonatú üveget, ólomüveget, világítótestet és más hulladékot ne tegyünk bele!) Az üvegyűjtők mellett papírgyűjtő konténereket is találunk. Ide elhelyezheti a lakosság a színes és fekete-fehér újságokat, kartonpapírokat. (Minden papírt, ami nem szennyezett.) A szelektív gyűjtött hulladék árából a Rumpold cég az oktatási intézményeinket támogatja. Az óvodákban, iskolákban a gyermekek versenyszerűen gyűjtik a háztartásokból származó papír- és műanyag hulladékot, használt elemet. A legszorgalmasabb gyűjtők értékes jutalomban részesülnek. Rövidesen megjelennek a fémgyűjtő konténerek is. Veszélyes hulladékaikat (pl. festék-, lakk-, ragasztómaradékokat, tisztító- és gyomirtó szereket) raktározzuk addig, amíg a Rumpold cég külön veszélyeshulladék-gyűjtő akciót szervez, és gondoskodik ezen anyagok szakzerű ártalmatlanításáról.

A szelektív hulladékgyűjtéssel és újrahasznosítással védjük legnagyobb kincsünket: a természetet!

Dr. Harmath Attiláné

KÖSZÖNET

Tisztelt pilisvörösvári polgárok!

A Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltóegyesület személyi állománya és vezetői nevében szeretném megköszönni azt a támogatást, amelyet 1996-ban nyújtottak működésünkhöz. Erkölcsi és anyagi támogatásuk nélkül szinte lehetetlen lett volna a zavartalan munka.

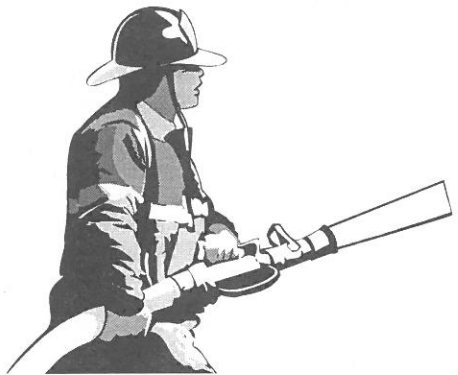
Külön köszönetet kell mondani azoknak, akik lehetővé tették, hogy ismét egy tűzoltóautót kapjunk teljes felszereléssel: a gerstetteni tűzoltóknak, Liegl Eduárd úrnak, Schäffer Lőrinc úrnak és Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának.

Kérem, hogy a jövőben is támogassák egyesületünket!

Az egyesület nevében kívánok minden pilisvörösvári polgárnak tűzmentes boldog új évet!

Tisztelettel:

Kárpáti János elnök

A PILISVÖRÖSVÁRI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓ-EGYESÜLET VÁRJA

azoknak a 18. évüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik az önkéntes tűzoltószolgálatot vállalnák. Kérjük azoknak a jelentkezését is, akik tehergépkocsi-vezetői engedéllyel rendelkeznek, és vállalnák tűzoltóautók vezetését gyakorlatokon és tűz esetén.

Várjuk azoknak a jelentkezését – egyesületi vagy támogató tagként –, akik a tűzoltóautók és a motoros szivattyúk karbantartásában közreműködnének.

Jelentkezni lehet mindennap telefonon Kárpáti János elnöknel a 331-731-es telefonszámon. A jelentkezők részletes tájékoztatást kapnak, és ennek ismeretében dönthetnek az önkéntes tűzoltószolgálat vállalásáról.

A pilisvörösvári tűzoltók riaszthatók a 330-058-as telefonszámon a nap minden időszakában, továbbá a rendőrségi és önkormányzati telefonszámokon.

Kovács Zsolt tűzoltóparancsnok

Személyes történelmünk

Egy vörösvári zászlós a Don-kanyarban

1943. január 12-én megindul a Vörös Hadsereg támadása a voronyezsi fronton. A támadás szétveri a 2. magyar hadsereget a Donnán. Az embervesztés megközelíti a 150 ezer főt. **Fogarasy Mihály**, a 2. magyar hadsereg tisztjeként megjárta a doni poklot, s csak a véletlenek sorozatának köszönhető, hogy épségben hazatért. Önéletrajzi írásából idézzük a következőket:

„1942. május 21-én, születésnapomon katonai behívót kaptam Kolozsvárra a 26. sz. tábori tüzérezredhez. Másnap elbúcsúztam tanítványaimtól, és elindultam Kolozsvárra. Ekkor már zászlós voltam és az Erdélyi Emlékérem tulajdonosa. A berakodás után, május 29-én indult el a vonat Kassa irányába. A volt trianoni határ melletti Buzita, Bárca és Him falvak közelében táboroztunk le. Néhány hétig itt időztünk. Még eltávozást is kaptunk Kassára.

Vonatunk június közepén indult Oroszország irányába. Az indulás előtti napon a tisztikar tagjai U. százados vezetésével meglátogatták a kassai nyilvános házat. És nem is szégyellték magukat. Én őriztem egyedül az üteget.

Aztán elindult a vonat, s mi hamarosan a Vág völgyében kanyarogtunk a Kárpátok felé. Hajnal 4 óra tájban mindenki felébresztettek, mert vonatunk a Magas-Tátra alján kanyarodott kelet felé. Csodálatos látvány volt. Délutánra már a Keleti-Beszkidék hegyláncolatát érintettük, és elértük Lavocsnit, a határ utáni első lengyel községet. Itt már több visszafelé tartó szerelvényrel találkoztunk, legtöbbje sebesültszállító vonat volt.

Przemysl-t érintve Brest-Litovszkba érkezünk. Itt egy napi pihenőt tartottunk. Megnéztük az első világháborúban elszennvedett vereség helyszínét, ahol 300 000 magyar került fogságba. Innen Kurszkgig, illetve a mellette lévő durnevói erdőig vonatoztunk, azzal a parancsal, hogy onnan gyalogmenetben tesszük meg az utat a Don folyóig. A vonatozás ideje alatt U. százados naponta tartott megbeszélést, sőt időnként előadást is tartott.

Hogy jellemezzem U. századost, arra a durnevói erdőben történeteket mondok el. Egy erdőn keresztül jövő orosz férfit megállítattott, egy oroszul úgy-ahogy tudó ruszin katonával kikérdeztetett, majd elkérte az iratait. Kiderült, hogy ez a férfi korábban a németeknek dolgozott, akik ellátták ezt igazoló iratokkal. U. viszont kijelentette, hogy ez kém, és ki kell végezni. Megásatta vele a saját sírját, a sír szélére állíttatta, majd agyonlövötte. Valamennyien tudtuk, hogy ez nem volt más, mint kegyetlen gyilkosság. – Az alakja is elárulta a jellemét. Nagy has, nagy fenék, nőies járás, vizenyős szemek. Továbbindulás előtt parancsot adott a felderítő szakasznak, illetve nekem, a felderítő tisztnek, hogy 1-2 km-rel az üteg előtt haladjunk, s ha gyanús alakokat látunk, löjük őket agyon. Mi ennek az ellenkezőjét tettük. Akik velünk szemben jöttek, azoknak kézzel-lábbal megmagyaráztuk, hogy ne ezen az úton haladjanak tovább, hanem kanyarodjanak másfelé.

Stari Oskol után egy nagy horhoshoz értünk. Itt nagyobb csata zajlott le a németek és az oroszok között, mert a bokrok alatt még ott feküdtek

a halottak. Az egyiknek térdlövése volt. A vére már kifolyt, az utolsó cseppeken százzszámra nyüzsögtek a kukacok. Rettenetes látvány volt.

Első szállásunkat Basovkán rendeztük be. Felderítőhelyünk egy dombtetőn volt. A domb alatt folyt a Don, annak túlsó partján az orosz csapatok ásták be magukat. A területet a németektől vettük át, ők továbbvonultak Sztálingrád felé. Alattunk az olaszok és a románok voltak.

Az én bunkerom a lövészároktól balra helyezkedett el. A tisztilegényem Mihalovits Franci, egy szorgalmas, nagyon tevékeny táti cipész volt. Miután „kényelmessé” tette közös bunkerunkat, próbáltunk jobbra-balra tájékozódni. U. szerencsére jó messzire volt tőlünk, s így nem kellett az állandó zaklatástól félnünk. A faluban lakott, s ez okozta a későbbi tragédiát. Felszólította ugyanis a faluban maradt kb. 50 öreget és gyereket, hogy hagyják el a falut. A falusiak azonban ragaszkodtak házaikhoz és falujukhoz, ezért nem tettek eleget a parancsoknak. Ezért összerellette őket a falu közepén, és géppuskákkal agyonlövötte őket. Előzőleg megparancsolta a tiszteknek, hogy legyenek jelen a kivégzésnél, mondván, hogy ezt „szokni kell”. Engem telefonon szólított fel a részvételre, de nekem sikerült feltalálnom magam, s közöltem vele, hogy az oroszok egy része átkelt a Donnán, és felfelé kúsznak a dombon. „Akkor csak maradj, és ha kell, kérjél segítséget!” – mondotta. Akik látták ezt a kivégzést, azt mondták, hogy csak gyáva ember cselekszik így. Egy gyengeelméjű ember is volt az összerellett falusiak között, s miközben aratott a halál, ő énekelve táncolt a hullák és a nyöszörgő sebesültek között.

November 1-jén útnak indítottak bennünket északabbra. Kantamarovőn keresztül Kamenkába. Előző este esett az eső, s a víz ráfagyott a fákra és a bokrokra. Olyan volt a természet, mint egy jégpalota. Amint berendezkedtünk új helyünkön, az első hó is lehullott. Franci egy kis kályhát szerzett a faluból, és fűteni kezdett.

Néha-néha egy-egy csomag is érkezett, s miután nem tudták, hogy mit küldjenek, hát cigarettát küldtek. Az unalom és izgalom keveredése aztán rászoktatott a dohányzásra. Néha napok teltek el, és nem történt semmi, aztán meg támadások sorozata következett, s mindkettő ok volt a rágyújtásra. Levelek és lapok is érkeztek elég sűrűn. Egyszer U. százados hívott telefonon, hogy jelentsem az ágyúzás okát. Átmentem a híradósok bunkerjába, és elmondtam, mi történik a mi frontszakaszunkon. Már le akartam tenni a

telefon, amikor hatalmas robajt hallottunk. A bunker mennyezete megmozdult, por és homok zúdult a nyakamba. Amikor kirohantam, azt láttam, hogy Franci a lövészárokból fekszik, és a mi bunkerunk telitalálatot kapott. Jól működött a „sztalinorgona”. A bunkert újjá kellett építeni.

Karácsony után parancs érkezett: át kell menni a befagyott Donnán, és „nyelvet” kell hozni odaatról. Tulajdonképpen U. századosnak kellett volna vezetni a vállalkozást, de ő gyáva volt, s így engem jelölt ki a feladatra. Előbb megbeszéltem a feladatot a felderítő csoporttal, majd szemrevételeztük a kijelölt terepet. Megbeszéltük, hogy fehér síruhában megyünk, és azt is kijelöltük, hogy a Donnán melyik részén kelünk át. A parancs december 28-án éjszakára szólt. Utólag megtudtam, hogy tőlünk jobbra és balra két doni közakokból álló szakasz ugyanazzal a feladattal indult, mint mi. (Oroszok az oroszok ellen!)

A kijelölt helyre két lovacska szállított szánon. Sajnálattal vettük észre, hogy telihold van. De azért csak elindultunk. Leereszkedtünk a jégre. Csatárláncot mutattam, de a végén libasor lett belőle. Azt hittük, hogy a folyó túlsó partján géppuskások vannak készenlétben. De kiderült, hogy az oroszok éjszakára hátravonulnak a falu szélére, ahol a bunkerek voltak. A folyóparton csak nappal voltak megfigyelők.

Egy kis facsoport következett a Don túlsó partján. Mikor ezen átértünk, egy szántóföldön kúszva-mászva kellett továbbmennünk. Mikor a falu szélén álló első házhoz értünk, a kertben egy bunkert vettünk észre. A bunkerben fűtöttek, mert füstcsík kanyarodott az ég felé. Mire a kertbe értünk, észrevett bennünket az őr, és hangosan kiáltott: „Sztój!” És már lőtt is, majd kukoricagránátot dobott felénk. Az egyik gránát eltalált engem, és a földre estem. Franci kibiztosított három gránátot, és bedobta a bunker ajtaján. Óriási robbanás következett, és utána csönd lett. De már felhangzott az egész szakaszon a harci zaj. Még repülő is beavatkozott a harcba.

Engem Franci a hátára vett, és a befagyott Donnán át visszavit a mieinkhez. Itt elsősegélyben részesítettek. U. százados ott helyben ki akart hallgatni, de egy ott levő alezredes egy cigarettára elszívása után hátraküldött a kötözőhelyre. A kötözőhelyen kiszedték a fejemből és a bal felsőkaromból a gránátszilánkokat, majd hátraküldtek a nikolajevszkai kórházba, ahol január 14-ig voltam.”

(Folytatjuk)

Megfigyelőállásban a Donnán

Du bewirbst dich um ein DAAD - Stipendium (eine Abenteuergeschichte)

Nach zweijährigem DaF - Studium spielt ein anständiger Lehrerkandidat mit dem Gedanken, das Zielsprachenland daß persönlich zu erleben, sich am deutschen Studentenleben zu beteiligen. Aber dieser Gedanke scheint vielen nur ein Traum zu sein. Wie könnte sich ein ungarischer Student einen Monat oder vielleicht ein Semester in Deutschland leisten?

Oder geht das doch? Mitte September erscheinen an den Pinnwänden der Unis die ersten Plakate des DAAD, daß man sich um Semesterstipendien in Deutschland bewerben kann. Diese Plakate verraten aber nichts Genaueres. Nach einigen Fragereien erfährt man dann, wo man nähere Informationen erhalten kann (natürlich am anderen Ende der Stadt). Damit nimmt deine Abenteuergeschichte ihren Anfang:

Eines Tages entschließt du dich, endlich die zuständige Stelle aufzusuchen. Du machst dich also zusammen mit einem anderen mutigen Studierenden auf den Weg. An dieser Stelle bekommst du die wichtigsten Formulare und eine Informationsbroschüre, nachdem du nach einem halbstündigen, ruhigen Warten an die Reihe gekommen bist. Dem an und für sich höflichen Mann, der leider nur alleine zur Verfügung steht, erklärst du, warum du eigentlich hier bist. Nach deinem dritten Versuch kapiert er schon, worum es geht. Du bist natürlich trotzdem geduldig und höflich, Hauptsache du bekommst schließlich die Papiere.

Da der Abgabetermin erst Mitte November ist, denkst du, du hast ja noch viel Zeit und legst sie beiseite. Nach zwei Wochen geraten die Papiere in deine Hände und du siehst sie dir genauer an. Man braucht:

1. MÖB - Formular in ungarischer Sprache (1x)
2. DAAD - Bewerbungsformular für Ausländer (3x)
3. Lückenloser Lebenslauf - maschinenschriftlich (3x)
4. Ausführliche und präzise Darlegung des individuellen Studienvorhabens sowie die Darstellung des bisherigen Studienverlaufs (3x)
5. Empfehlungsschreiben von zwei promovierte Hochschullehrern (3x)
6. DAAD - Sprachzeugnis (3x)
7. Abiturzeugnis - Kopie des ungarischen, Originals mit deutscher Übersetzung (3x)
8. Aufstellung der Studienleistungen nach Semestern mit Noten - durch das zuständige Dekanat bestätigt (3x)
9. Nachweis über die Einzahlung der MÖB - Bearbeitungsgebühr (1x)

Nach diesem ersten Schock erfährst du durch ein Gespräch mit einem Hochschullehrer zufällig, daß es nicht schadet, wenn man Kontakte mit der ausgesuchten deutschen Universität hat. Da tauchen schon die ersten Probleme auf: Woher sollte ich einen deutschen Professor kennen? Welche Universität soll ich auswählen?

Du hast Glück, denn eine nette, hilfsbereite Dozentin empfiehlt dir eine deutsche Universität, einen dortigen, anerkannten Professor und gibt dir sogar seine Adresse an. Du mußt ihm nun einen Brief schreiben, in dem du ihn fragst, ob er bereit wäre, dich während deines Studienaufenthalts an seiner Universität zu betreuen. Du schickst ihm den Brief in der Hoffnung, daß er noch rechtzeitig antworten wird. Und es klappt! Das ist schon erledigt.

Jetzt brauchst du noch das Empfehlungs-schreiben von zwei promovierten Hochschullehrern, die über deine wissenschaftliche Befähigung Auskunft geben sollten. Eigentlich sollte das einfacher gehen, als die Kontaktaufnahme mit deutschen Professoren, aber die meisten Lehrer sind von den vielen Bewerbern total überfordert, oder sie kennen dich nicht einmal. Doch wenn du genügend Ausdauer hast, hast du in zwei Wochen die zwei Gutachten.

Das Sprachzeugnis mußt du von einem DAAD - Lektor(in) ausfüllen lassen, der aber nur einmal in der Woche Sprechstunde hat. Das ist eigentlich nichts Besonders, du hast das in 5 Minuten hinter dir.

Das Schwerste hast du aber noch nicht überwunden: Du mußt ein klares Forschungsvorhaben darlegen. Eigentlich schweben diene Vorstellungen über die Forschung noch im Nebel. Du weißt nicht, was für ein Thema interessant und auch von Nutzen sein könnte. Zum Glück findest du aber eine hilfsbereite Hochschullehrerin, die dir hilft, deine verschwommenen Vorstellungen zu konkretisieren. Sie grenzt dein Thema ein und schlägt dir vor, dich näher mit der diesbezüglichen Literatur auseinanderzusetzen. Sie ist wirklich sehr freundlich: sie bietet dir sogar an, sie in ihrer nächsten Sprechstunde eventuell mit einem ersten Forschungsvorhabenentwurf aufsuchen zu dürfen.

Du bist froh, du hast endlich jemanden gefunden, der bereit ist, dir zu helfen. Der einzige Haken an der Sache ist nur, daß ihre Sprechstunde an einem für dich ungünstigen Tag ist, an dem du sonst keine Stunden hast, nämlich am Freitag. Du schreibst also dein Vorhaben und suchst zufrieden am nächsten Freitag die Lehrerin auf. Sie erklärt dir aber, daß du zu allgemein und unwissenschaftlich an das Thema herangegangen bist. Sie macht dir nun klar, wie ein solches Vorhaben aussehen muß und empfiehlt dir, nächste Woche wiederzukommen.

Natürlich bist du etwas enttäuscht, aber du hast eine Menge neue Ideen. Du besuchst sie noch zweimal und in insgesamt vier Wochen hast du schließlich dein dreiseitiges Forschungsvorhaben in entsprechender Fassung.

Während dieser Zeit hast du deinen Auszug aus dem Studienbuch sowie das Abiturzeugnis durch das zuständige Amt bestätigen lassen und die Bearbeitungsgebühr eingezahlt.

Inzwischen rückt der Abgabetermin immer näher: Du hast nur noch drei Tage, um deinen Lebenslauf zu schreiben und die Formulare auszufüllen. Erst jetzt merkst du, daß die Formulare mit Paßphotos versehen werden müssen. Also los: ein Schnellphoto machen lassen! Nach fünf Versionen ist auch dein Lebenslauf fertig, und auch die Unklarheiten bei der Ausfüllung der Formulare werden durch das Befragen mehrerer Personen beseitigt. Du läßt nun die Unterlagen zweifach kopieren, stellst sie getrennt in entsprechender Reihenfolge zusammen und steckst sie in einen großen Umschlag.

Wenn du mit all dem fertig bist, machst du dich wieder zusammen mit einem anderen erschöpften Studierenden auf den Weg zur zuständigen Stelle, um das "Werk" endlich abzugeben. Du bist diese Sorge los! Jetzt liegt die Sache nicht mehr an dir.

Dich beunruhigt nur der Gedanke, daß es auch sein kann, daß du das Stipendium trotz dieser harten Arbeit nicht erhältst.

P.S.: Hoffentlich haben wir dir die Lust, dich um ein DAAD - Stipendium zu bewerben, nicht genommen.

Erika Bogár, Iboľya Sax

Hírek röviden

A Vásár téri iskola diákjai ebben a tanévben is gyűjtöttek használt játékokat, ruhaneműt, s könyveket a csobánkai fogyatékos gyermekek számára. Az ajándékokat **december 20-án** adták át a gyermekeknek.

Január 11-én, szombaton a Pesti Vigadóban első ízben rendezték meg a magyarországi német önkormányzatok napját. A német önkormányzatok 1995. januári megalakulására emlékezve tavaly nyilvánították ünneppé az év második szombatját, a háromkirályok napját. Az ünnepségen a kisebbségi önkormányzat aranyplakettjét adták át a hazai németiség öt, a népcsoport önazonosságának megőrzéséért legtöbbet tevő képviselőjének. Az ezt követő gálaműsorban felléptek *Gábeli Rita* és *Winter Zsófia*, a német nemzetiségi gimnázium tanulóit, akik vörösvári népdalokat adtak elő (Kigel-Kogel, Schönster Schatz, Ihr Musikantenkinder). A műsort a pilisszentiváni pilissvörösvári egyesített énekkar nyitotta és zárta. A kórus *Neubrandt Ferenc* vezényletével a magyar himnuszt, a magyarországi németek himnuszt, az Európa-himnuszt és Vas-Bicskey Béke zsoltárát énekelte. A műsor után *Kerner Lőrinc* úr, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának elnöke újévi fogadást adott.

Január 17-én került sor a Gradus Óvodában lévő közösségi terem hivatalos átadására. Az eseményről februári számunkban részletesen beszámolunk.

Gáspár Zoltán a vörösvári gimnázium 12. osztályos tanulója a Pest megyei matematika-versenyen 2. helyezést ért el.

Decemberi számunkban adtunk hírt a Pilis-medence szavalóversenyéről. Sajnálatos módon a helyezést elérték között nem említettük meg *Botzheim Györgynét*, aki az idősök versenyében megosztott első díjat kapott. Elnézést kérünk tőle, és jó egészséget kívánunk neki! – a szerk.

A Községi Ház báli naptára:

- **Január 18.** Svábbál a Heimatsverein rendezésében. Játszik az Ungarndeutsche Jungs.
- **Január 25.** Vállalkozók bálja. Játszik a Bravi Buam.
- **Február 1.** A Fúvószenekear farsangi bálja.
- **Február 8.** Tűzoltóbál.
- **Február 10.** A Nyugdíjas Klub farsangi bálja. Játszik Bilik Pál zenekara.
- **Február 11.** Farsangtemetés a Heimatsverein rendezésében. Játszik az Ungarndeutsche Jungs.

FÓRUM

Egy képviselő véleménye

Minden fejlesztés előkészítése és előterjesztése, így az utépítés is a Gazdasági és Településfejlesztési Bizottság feladata lenne. E helyett a képviselő-testület egy ad hoc bizottságot nevezett ki az utépítés előkészítésére. Ez a bizottság megtárgyalja és eldönti, mely utcákban épüljenek utak. (Véleményem szerint a bizottság feladata az lenne, hogy betartassa a kivitelezővel kötött szerződésben foglaltakat.)

Nem tartom szerencsésnek, hogy a képviselő-testület egy része előtt csak egy cél lebeg: az utépítés. Azért, mert ez egy látványos beruházás. Kevésbé foglalkozunk nem látványos, de hasznos és sok embert érintő beruházásokkal. Nem foglalkozunk az Általános Rendezési Tervvel, mert ez sok pénzbe kerül, és szintén nem látványos. Pedig ÁRT nélkül nem lehet lakóövezeteket kialakítani. Községünkben nincsenek építési telkek. Gyerekeink, unokáink nem tudnak építkezni. Jóllehet a Földkiadó Bizottság a papi földeket már úgy adta vissza a kárpótoltnak, hogy felparcellázta azokat. Nem kevésbé lenne fontos a futballpálya alatti rész parcellázása is. Ehhez viszont elfogadott rendezési terv és pénz kell. Egy ilyen lépéssel az Önkormányzat legalább olyan jó szolgálatot tenne a községnek, mint az utépítéssel.

Nagyon fontos lenne a csapadékvíz-elvezetési rendszerek karbantartása. Ilyen, hogy csak egyet említsek, a Szabadság úti, ami az egyetlen viszonylag még működő rendszer. Sajnos egy-két éven belül ez a jól kiépített árokrendszer használhatatlanná válik, oldalfalai bedőlnek, tönkremennek. A Lőcsei utca és a Szabadság út között a Gárdonyi utcán lezúduló vizet és hordalékot már nem tudja sokáig ez a rendszer befogadni és elvezetni. Ez tapasztalható volt az elmúlt nyári nagy esőzések során, amikor a szemközti udvarokat és garázsokat is víz és hordalék árasztotta el. Ez ügyben interpelláció is elhangzott, kérve, hogy a Gárdonyi utcának ezt a rövid szakaszát aszfaltozzák le. Ezt ugyanis nem érintené a majdani csatornázás. A válasz természetesen ez volt: nincs pénz. Elhangzott ugyan, hogy foglalkozni kell a témával, de a mai napig nem történt semmi. Pedig egy ilyen nem túl látványos beruházással milliókat lehetne megtakarítani. Szeretném hangsúlyozni, hogy nem ellenzem az utépítést, sőt, örülök, ha erre is jut pénz, függetlenül attól, hogy hol épülnek utak.

Az elmúlt testületi ülésen elhangzott, hogy mintegy 100 millió forint van prognosztizálva utépítésre az elkövetkezendő két évre. Vajon nem kellene a csatornát intenzívebben építeni ebből a pénzből? Egy képviselőtársam több alkalommal említette már, hogy községünk egy időzített bombán ül. Ugyanis a napi több ezer m³ szennyvizet már nem, vagy nagyon nehezen tudják befogadni a házi rendszerű emésztők. A csatorna építése azért is fontos lenne, mert míg az első ütemben a lakossági hozzájárulás 55 000 Ft volt, az idő múlásával a második ütemben minimum a duplája lesz.

Fontos lenne a gimnázium régi épületében a vizesblokk felújítása, hiszen az előbbutóbb használhatatlanná válik, nem beszélve arról, ennek kicserélése a feltétele a homlokzat felújításának is. Nagyon sok külföldi vendég fordul meg az intézményben, akik fejüket csóválják a két modern épületrész közt éktelenkedő, piszkos szürke homlokzat láttán.

Tudom, sok pénzre lenne szükség a problémák megoldására, de ennek ellenére el kellene gondolkodni azon, mi lenne fontosabb...

Sörös János
képviselő

Gondolkodom. • Tehát...? Vagyok...?

És szoktam olvasni is. Például az év eleji áremeléseket hozó napi sajtót. Meg egyebeket is. Tavaly is olvastam. Ez nálunk családi vonás. Ez az összes örökségem.

Olvasom, hogy az emberéleten kívül mindennek felmegy az ára. Természetesen melléolvasom a fizetési jegyzékemet. Ott minden változatlan. De olvasom, hogy majd a „betegségügyben” dolgozók és a pedagógusok is kapnak. Majd. A beigért

19,5% helyett egyszeri bruttó 10 000 forint juttatást. Ezt már novemberben eldöntötték. Odaadni majd februárban fogják. Addig is nekik kamatozik. Legalább nem herdálódik el. Jut belőle majd a sikerdíjakra. Ott vigyáznak rá. Onnan nem is kap vissza senki semmit. Ez a 10 000 is milyen jól fog jönni idén, az energiaár-emelés után. Ha megkapjuk. Mert ígérni azt lehet, az ingyen van. Ez a 10 000, mire megkapjuk, lesz vagy 4800, ami akkora összeg, hogy nem is érdemeljük meg, tehát nem is kell kiosztani. Idénre már úgyszólván történt egy ígéret, miszerint 18% béremelést kap a betegségügyi dolgozó. Átlagban. Ez jó szó. Ez kifejező. Ebben benne van minden. És mindenki. Például a szakszervezeti funkci, a minisztériumi lóti-futi stb. Az egyébként tényleg beteggel foglalkozónak azért nem marad, mert nem ért rá a pénze után futni. Egyébként neki minek. Ő dolgozzon. Más dolga úgy sincs.

A Vörösvári Újságot is olvastam. Abban a változatosság kedvéért a helyi első számú vezető feledkezik meg a betegségügről. De ő rendesen. Meg sem említi. Sőt, a terveiből is kihagyja. Ez igen! Így jön meg az ember kedve a munkához.

Persze, ha mi mindent a Mammon oltárán feláldozunk – a legfőbb értéket is –, nem nagyon marad, csak a semmi. Azt viszont megkapjuk.

Jó lenne, ha elgondolkodnának rajta azok, akik eddig nem nagyon tették ezt, hogy hová fogunk jutni beteg és tudatlan emberekkel ebben az országban, ha a velük foglalkozókkal nem törődünk.

Egyébként csak idő kérdése, hogy meddig bírjuk.

Mi, betegségügyi dolgozók.

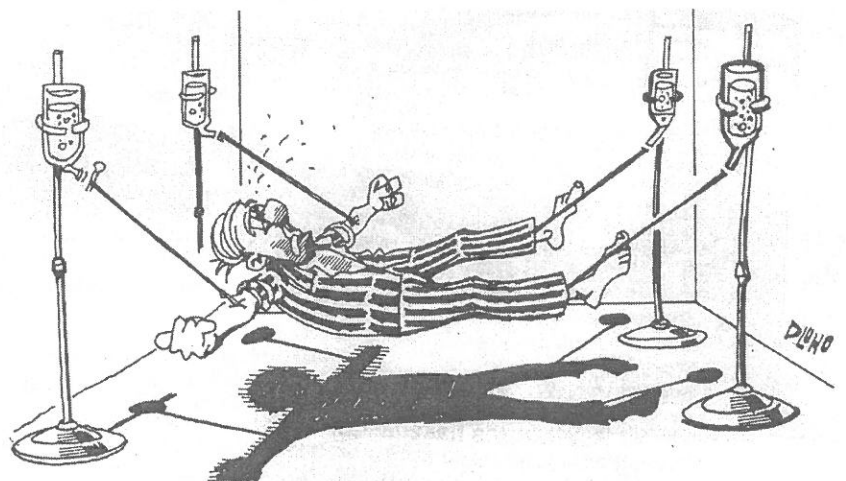
És a lakosság?

Egészségesen?

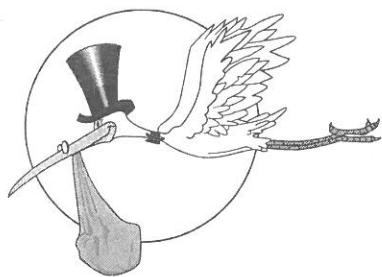
Egyébként boldog új esztendőt!

Mindenkinek?

Marosi Károly

Csökkentik a kórházi ágyak számát

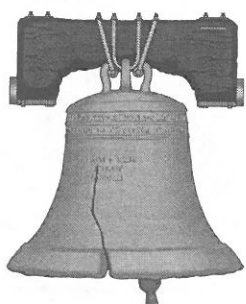

Megérkeztek

- XII. 4. *Kakucs Aranka*
Kakucs István és Sárközi Anna leánya
- XII. 15. *Morner Fanni*
Morner Zoltán és Tanító Magdolna leánya
- XII. 20. *Móczár Jessica*
Móczár Zsolt és Dvornik Ágnes leánya
- XII. 21. *Marok Bettina*
Marok Ferenc és Müller Erika leánya
- XII. 24. *Mayer Attila*
Mayer Attila és Gödrös Anikó fia

Eltávoztak

- XII. 2. *Schäffer József*, Krammer Mária özvegye, 56 éves, Lévai u. 8.
- XII. 11. *Hasenfratz Gizella*, Pálos Mátyás felesége, 61 éves, Szent Erzsébet u. 75.
- XII. 13. *Major István*, Zancsics Erzsébet özvegye, 85 éves, Bem u. 11.
- XII. 17. *Rosca Péter*, Bahul Szidónia özvegye, 85 éves, Alkotmány u. 3.
- XII. 19. *Németh Tibor*, Csizmadia Mária férje, 34 éves, Győr, Cuha u. 12.
- XII. 26. *Egri Mátyás*, Gábeli Terézia férje, 61 éves, Bartók B. u. 10.
- XII. 27. *Sarfenstein György*, Glück Julianna özvegye, 89 éves, Kisfaludy u. 49.
- XII. 29. *Neubrandt György*, Lieber Mária özvegye, 79 éves, Diófa u. 13.
- XII. 30. *Harmati Károly*, Harmati Károly és Kaupol Teréz fia, 58 éves, Orgona köz 3.

OLLÓZÓ

Kacziba Antal válasza a pilisvörösváriaknak

Pilisvörösváron a Pilisi-medence polgárai a közelmúltban közbiztonsági fórumot tartottak. A fórumot követően a régió polgármesterei nyílt levelet intéztek *Kuncze Gábor* belügyminiszterhez. Megállapították, hogy a rendőrség jelenlegi létszámával és felszereltségével nem tud elég hatékonyan fellépni a bűnözőkkel szemben. Véleményük szerint jobban segíthetnék a rendőrséget a polgárőrök, ha oktatással és vizsgáztatással biztosítanák számukra a kellő szakismeretet, és ha bizonyos körű intézkedési jogkört kapnának. A miniszter nevében válaszoló *dr. Kacziba Antal* példaértékűnek ítélte a Pilisi-medence polgároirainak tevékenységét. Egyébként folyik a polgárőrök szervezett továbbképzése – írja –, de vizsgárra nem kötelezhetőek. Intézkedési jogot pedig azért nem kaphatnak, mert ezt alkotmányos jogrendszerünk nem engedi meg. A levélben utalás történik a kormány ősprogramjára is, amelyben Pest megye 1997-ben elsőbbséget élvez.

Szentendre és Vidéke
1997. január 3.

FONTOS VÖRÖSVÁRI TELEFONSZÁMOK

Orvosi rendelő:	330-422 330-027
Orvosi ügyelet, mentők:	04 330-188 330-360
Polgármesteri Hivatal:	330-277 332-254
Polgárőrség:	330-058 (Pilis Security)
Rendőrség:	330-130
Tűzoltók:	330-058 (Pilis Security)

Vörösvári kárpótlási jegyet kedvező áron vásárolni.
Tel.: 316-489 v. 06-20-242-487

Tisztelt polgártársunk!

A személyi jövedelemadóról szóló törvény (1996. CXXXVI. szja tv.) mindannyiunknak jogot ad arra, hogy ezen adónk egy részét magunk ajánljuk fel egy, a törvény által meghatározott közcélra, a kedvezményezett megjelölésével.

A Pilisi-medence Egészségügyi Alapítvány (PIMEA) ilyen, a törvény által elfogadott és kedvezményezettként megnevezhető, közcélú alapítvány.

A törvényben előírt fontos tudnivalók:

1. Az adózó magánszemély a nyilatkozatát adóbevallási csomagján belül zárt borítékban helyezheti el. A borítékon szerepeljen az Ön neve, lakcíme, személyi száma, és ha van, adóazonosítási jele. A borítékba zárt lapon szerepeljen a megnevezett kedvezményezett az adószámával együtt. (Pl.: Pilisi-medence Egészségügyi Alapítvány, adószáma: 19181314-1-13)

2. Ha Önnek nem szükséges adóbevallást tennie – pl. Ön közalkalmazott, akinek más helyről jövedelme nincs –, legkésőbb 1997. március 25-ig munkáltatójánál adhatja le nyilatkozatát a kedvezményezett nevével, adószámával, a fentiek szerint kitöltött és lezárt borítékban.

3. Ha a kitöltésnél hibát vét (pl. egy számot elír), akkor az APEH az Ön által felajánlott 1%-ot is a „magáévá teszi”. Kérjük, hogy pontosan töltsé ki mind a saját, mind a kedvezményezett adatait.

4. A munkáltató számára előírás, hogy a leadott borítékok sértetlenül, lezárva kerüljenek el az illetékes adóhatósághoz.

5. A törvény az adóhatóság számára is előírja a megadott adatok védelmét, titkosságát.

Kérjük, ha teheti, éljen a törvény által biztosított jogával, miszerint a személyi jövedelemadója 1%-ának sorsát maga döntheti el.

Kérjük, ha szívügyének tekinti a térség egészségügyének alakulását, a sürgősségi betegellátás fejlesztését, de minimálisan a visszafejlődés elkerülését, válasszon, azaz nevezzen meg bennünket az alábbi módon:

Pilisi-medence Egészségügyi Alapítvány
2085 Pilisvörösvár, Fő út 188.
Adószám: 19181314-1-13

Bizalmára számítva, a jobb egészségügyet szolgálva és jobbulást kívánva üdvözlö Önt a

Pilisi-medence Egészségügyi
Alapítvány kuratóriuma

JANUÁRI AJÁNLATUNK

**FOTO
PORST**

**Pilisvörösvár,
Szabadság út 10.**

– Aki január 31-ig nálunk adja le filmét kidolgozásra,
ajándék filmet kap 599 Ft értékben.
– Ugyanitt egyes munkaruhák 1000 Ft-tal olcsóbban
kaphatók!

Nyitva tartás: hétfőtől péntekig 10-17 óráig
szombaton 9-12 óráig
Ebédszünet 13-14 óráig

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Foto Porst
Havas kiskereskedés
Hírlapárusok
Könyvesbolt
Községi könyvtár
Krausz mezőgazdasági bolt
Liget ABC
Margit minimarket
Német Nemz. Gimnázium
Pataki élelmiszerbolt
Sikari gyógyszertár
Szintai papírbolt
Sztinka és Mirk
élelmiszerbolt
Vízöntő gyógyszertár

Piliscsaba, Egyetem u. 1.
Tel.: 06-26-375-147

- Ha nyugodt, kellemes, erdei környezetbe vágyik,
- ha kedveli a különleges, ízletes ételeket,
- s ha mindezt elegáns és barátságos helyen szeretné megtalálni, szívesen látjuk, vendégnek várjuk Piliscsabán, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem területén lévő, Magyarországon egyedülálló – Makovecz Imre tervezőirodája által tervezett – épületkomplexum egyik épületében, a

ZAKEUS ÉTTEREMBEN!

Esküvők, családi, baráti összejövetelek, keresztelők
vagy tárgyalások, üzleti ebédek megrendezésére
éttermünk és konyhánk kiválóan alkalmas.
(Max.: 150 fő részére.)

1997. évi rendezvényeink:

OLASZ VACSORAESTEK január 20-tól február 2-ig
Lasagne, pizzák, spagettik, makarónik, a tenger gyümölcsei
és különleges olasz italok várják kedves vendégeinket!

FARSANGI BÁL február 8-án, szombaton 19⁰⁰ órától!
Zenél egész éjjel **BALU**, azaz **Danhauser Balázs**
Fellépő vendég: Ihos József vagy Lehr Ferenc
Gasztronómiai ajánlatunk: svédasztalos vacsora

Az étterem felvételre keres:
felszolgálót, kézilányokat, takarítót.
Jelentkezés és további információ kérhető az étteremben
Sáhy Józsefnél.

SZABÓSÁG

női, férfi- és gyermekruhák készítése és javítása

Grimm Judit

Solymár, Ifjúság u. 6. IV/15.
a PEMŰ parkolónál
Tel.: 06-26-360-691

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

Felhívjuk Kedves Olvasóink figyelmét, hogy a Vörösvári Újságot évközben is bármikor előfizethetik. Előfizetőink számára a lapot a Hivatal kézbesítői ingyenesen házhoz viszik. A lap éves előfizetési díja 600 Ft. A díj befizetéséhez postai utalványt a Hivatalban lehet kérni.

Vörösvári Újság

Weriſchwarer Zeitung

Pilisvörösvár Nagyközség Önkormányzatának közéleti havilapja / Szerkeszti a Szerkesztőbizottság
Felelős kiadó: Grószné Krupp Erzsébet / Szerkesztőbizottság: Fetter Ottóné, dr. Für Zoltán, Müller János
Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila / A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Általános Iskola, Gimnázium és
Külkereskedelmi Szakközépiskola, 2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21. Tel./fax: 06-26-330-140
Készült Pénzes Károly nyomdájában (Solymár, Mátyás Király út 7. Tel.: 06-26-361-557, 06-30-420-049)
Nyomdai előkészítés: Fogarasy Attila